Ἀντιφωνητὴς

Τί γίνηκαν οἱ ἀθάνατες μάρτιες σπονδές
Οἱ ἑλληνικές γραμμές μές στό νερό τῆς χλόης

Ο. ΕΛΥΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2006 ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 191 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Μιά προαναγγελθείσα δολοφονία

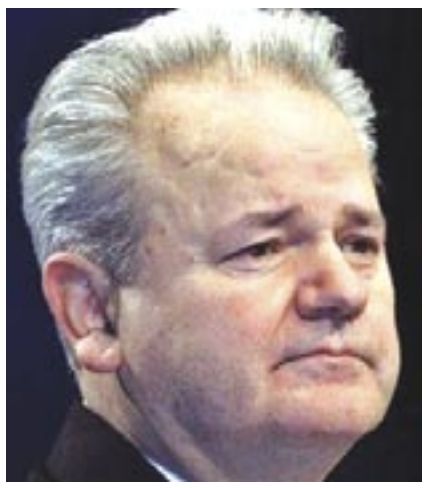

«Ἡ ἐσκεμμένη ἄρνηση τοῦ φασιστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης νά σεβαστεῖ ὅλους τούς πολιτισμένους κανόνες τῆς εὐπρέπειας καί τοῦ νόμου, πού ὁδήγησαν στόν θάνατο τοῦ προέδρου Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς στά χέρια τους σήμερα, 11 Μαρτίου 2006. Οἱ πράξεις τους ἰσοδυναμοῦν μέ δολοφονία ἑνός ἀνθρώπου πού στάθηκε σύμβολο ἀντίστασης στήν Νέα Παγκόσμια Τάξη, σύμβολο καί μαχητής γιά τήν ἀνεξαρτησία καί τήν κυριαρχία τῶν λαῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας καί γιά κοινωνική δικαιοσύνη στόν κόσμο. Αὐτό ἦταν τό μόνο του ἔγκλημα...» (Διεθνής Ἐπιτροπή γιά τήν Ὑπεράσπιση τοῦ Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς).

Γιά 4 ὁλόκληρα χρόνια, στό τσίρκο ICTY πού ἔστησε ἡ μιά κομπλεξική σκρόφα (Ὀλμπράιτ) καί λειτούργησε ἡ ἄλλη (Ντελπόντε) διασύρθηκε κάθε ἔννοια δικαίου. Ἑκατοντάδες μάρτυρες (295!) πέρασαν γιά νά καταθέσουν πράγματα ψευδῆ, ἄσχετα ἤ κατασκευασμένα κατά τοῦ Σέρβου ἡγέτη, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχε ἀφαιρεθεῖ τό τεκμήριο τῆς ἀθωότητας, τοῦ ἀρνήθηκαν ἐπί μακρόν τό δικαίωμα νά ὑπερασπιστεῖ τόν ἑαυτό του, τοῦ ἀπαγόρευαν τίς ἐπαφές μέ ἀνθρώπους πού ἐπιθυμοῦσε καί χρειαζόταν, τοῦ ἀρνήθηκαν τόν γιατρό πού ἐμπιστευόταν (ὁ Ὁλλανδός γιατρός τόν Δεκέμβριο τόν εἶχε βρεῖ μιά χαρά!) καί τήν φροντίδα γιά τήν κλονισμένη ὑγεία του... Ὅλες οἱ βάσεις ἀπονομῆς δικαίου περιφρονήθηκαν σέ μιά παρωδία δίκης (βλέπε καί σχετικές δηλώσεις τοῦ Χ. Πίντερ).

Ἡ ἀπέχθεια πού προκαλεῖ ὁ χυδαῖος ἐσμός τῶν Κουσνέρ, Σολάνα, Ντελπόντε κτλ εἶναι μέν φυσιολογική, ἄς μήν παραβλέπουμε ὅμως ὅτι αὐτοί ἦταν ἁπλῶς τά ἐκτελεστικά ὄργανα. Τά κτήνη, σέ κυβερνήσεις καί ΜΜΕ, πού μακελλεύουν λαούς ὁλόκληρους καί τήν ἴδια στιγμή μᾶς γεμίζουν ψέμματα γιά Σρεμπρένιτσες, Σεράγιεβα, Κοσσυφοπέδια, εἶναι πάντα τά ἴδια, μέ μικρές παραλλαγές στή σειρά τῶν ρόλων. Ὁ Μιλόσεβιτς ἔχασε ἕναν ἀγώνα προδιαγραμμένης ἔκβασης. Ἀσχέτως τῶν ὅποιων ἐνστάσεων γιά τή στάση του ἔναντι τῶν Σέρβων τῆς Κράινας καί τῆς Βοσνίας, δέν μποροῦμε νά ἀγνοήσουμε τίς συνθῆκες μέσα στίς ὁποῖες πάλεψε μέ τή νατοϊκή ὀρδή. Ἡ κεντροαριστερή ἐθελοδουλεία τῆς ΕΕ ἔναντι τοῦ Κλίντον, ἡ βατικάνεια μηχανορραφία, ἡ σερβική κόπωση καί σύγχυση, ὁ βρώμικος ρόλος ΔΝΤ / Παγκόσμιας Τράπεζας, συνέθεσαν ἕνα σκηνικό πρωτοφανοῦς ζόφου, μέ ἕναν δυτικό Τῦπο στό σύνολό του (μέ τήν τιμητική ἐξαίρεση τοῦ ἑλληνικοῦ!) Γκαιμπελικό.

Τιμή στόν δολοφονημένο ἡγέτη εἶναι τιμή στή σερβική ψυχή καί ἀντίσταση πρό ἑπταετίας· σημαίνει κοινόν νοῦ, πολιτικό ἀλφαβητισμό, σεβασμό τῆς ἀλήθειας καί ἀνθρωπιᾶς. Ἔσσεται ἦμαρ, νεοταξοσκώληκες...

18-3-2006: 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ

...Ἡ ποίηση ἀρχίζει ἀπό κεῖ πού τήν τελευταία λέξη δέν τήν ἔχει ὁ θάνατος. Εἶναι ἡ λήξη μιᾶς ζωῆς καί ἡ ἔναρξη μιᾶς ἄλλης, πού εἶναι ἡ ἴδια μέ τήν πρώτη ἀλλά πού πάει πολύ βαθιά, ὥς τό ἀκρότατο σημεῖο πού μπόρεσε ν' ἀνιχνεύσει ἡ ψυχή, στά σύνορα τῶν ἀντιθέσεων, ἐκεῖ πού ὁ Ἥλιος κι ὁ Ἅδης ἀγγίζονται...

...Ἡ ἀνυποληψία τῆς καλοσύνης καί ὁ διασυρμός τῆς τιμιότητας στά σκληρά ἐτοῦτα χρόνια μᾶς κάνει, μέ ὁλοένα μεγαλύτερη δίψα παρηγοριᾶς, νά γυρίζουμε κατά τίς μορφές ἐκεῖνες τοῦ Γένους πού, εἴτε μέ τόν λόγο εἴτε μέ τό σπαθί, κατάφεραν νά κρατήσουν ψηλά τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια..

Συνασπισμός τῶν γενναίων
(πονοῦν ὠρέ τά παληκάρια;!)

Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία σχετίζεται μέ τήν ἐπερχόμενη προεκλογική περίοδο. Εἶναι ἀπό πρόβα συγκέντρωσης τοῦ Συνασπισμοῦ (ἄν τελικά δέν ἀλλάξει κάτι καί ὄντως ὑποστηρίξει τόν Δάμωνα Δαμιανό γιά δήμαρχο Κομοτηνῆς): ἕνας σχηματισμός δημοτῶν - στελεχῶν τοῦ κόμματος (αὐτός στά δεξιά, πού πέφτει γρηγορότερα, πρέπει νά εἶναι ὁ φέρελπις ὑποψήφιός τους) σέ ἕνα ἐντυπωσιακό ὅσο καί ἐκφραστικό χάπενινγκ. Μάλιστα, ἄν δέν κάνουμε λάθος, πρέπει νά ἔχουν ἀπαρτία (μέ δεδομένο ὅτι Κατσιμίγας καί Τσάγκος διαφώνησαν). Οἱ τούρκικες σημαῖες, δεξιά κι ἀριστερά, δέν ὑποδηλώνουν τίποτε τό κακό, μήν σᾶς πιάνει τό ἐθνικιστικό σας, ἔχουν νά κάνουν ἁπλῶς καί μόνο μέ τόν χορηγό τοῦ συνδυασμοῦ. Ὅσο γιά τή φάτσα στή μέση, εἶναι ὁ Ἀτατούρκ. Ὁ «μπετόν Μουσταφά», ὡς γνωστόν, ἦταν ὁ μεγαλύτερος πολέμιος τοῦ καπιταλισμοῦ καί τοῦ ἐθνικισμοῦ.

Μή σᾶς πῶ καί τῆς ὁμοφοβίας...

«Οἰκονομικός ἐθνικισμός», ἤ, ἄλλως, τό ἀνέκαθεν αὐτονόητο

Συμπλεγματικοί, βραδύνοες καί τσιράκια πού ξιπάζονται ἤ βολεύονται μέ τίς ἰδεολογικές μόδες τῶν ἀφεντικῶν, σκανδαλίστηκαν, λέει, μέ τή στάση τῆς (κεντροδεξιᾶς!) κυβέρνησης τῆς Γαλλίας πού ἔπραξε τό στοιχειῶδες: Μεθόδευσε τήν συγχώνευση δύο ἑταιρειῶν ἐνέργειας τῆς χώρας - Gaz de France καί Suez - προκειμένου νά ἀποφύγει τήν ἐξαγορά τῆς δεύτερης ἀπό τήν ἰταλική Enel. Κι ὄχι στά μουλωχτά, τηρώντας τά ἀγοραῖα προσχήματα, ἀλλά μέ δηλώσεις τοῦ Ντέ Βιλπέν γιά «διατήρηση τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου» καί «προάσπιση τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀπό ξένες προσεγγίσεις»! Κι ἄς πᾶνε νά κουρεύονται οἱ Ἰταλοί καί οἱ Μπαρόζοι...

Μέ τό ἴδιο αἴσθημα αὐτοσυντήρησης ἡ Ρωσία τοῦ Πούτιν θέτει περιορισμούς καί προϋποθέσεις στούς ξένους ἐπενδυτές πού ἐπιχειροῦν διείσδυση στούς στρατηγικούς τομεῖς τῆς Οἰκονομίας της (παράδειγμα ἡ ἐπένδυση τῆς Siemens στήν Silovye Mashiny). Στίς ἴδιες τίς ΗΠΑ, μέγας θόρυβος ἔγινε μέ τήν μέλλουσα διαχείριση ἕξι λιμενικῶν τους ἐγκαταστάσεων ἀπό τήν DP World τοῦ συμμαχικοῦ τους Ντουμπάι. Τήν ἴδια στιγμή οἱ Ἰσπανοί προσπαθοῦν νά ἀποκρούσουν τούς Γερμανούς τῆς EON, οἱ Βρετανοί τήν ἐξαγορά τῆς Centrica ἀπό τήν ρωσική Gazprom, κτλ κτλ.

Σύμφωνα μέ ὅσους ἐπιμένουν νά στηρίζουν τά μυθεύματα περί παγκοσμιοποίησης, πρόκειται γιά... «οἰκονομικό ἐθνικισμό» καί «ἀναβίωση τοῦ ἔθνους - κράτους». Δέν ξέρω ποῦ τοποθετοῦν χρονικά τόν θάνατο τοῦ τελευταίου, οὔτε πῶς ἐννοοῦν οἱ τσάτσοι τῶν πολυεθνικῶν τόν «οἰκονομικό διεθνισμό». Γιά μᾶς ὅμως εἶναι σαφές: Τό γιουρούσι τῶν προηγούμενων χρόνων ἔχει ἀνασχεθεῖ καί τό αἴσθημα τῆς αὐτοσυντήρησης ἐπικράτησε πάνω στίς ὕπουλες ψευδαισθήσεις πού καλλιέργησε ἡ ὑπερεθνική ἐλίτ. Στή χώρα μας ἡ ἔκπτωση τῆς σημιτογιωργακικῆς συμμωρίας ἦταν μιά παρήγορη ἐξέλιξη, ὡστόσο συνεχίζεται, ἔστω καί ἐξασθενημένη ἡ ἄνωθεν ἐκπομπή τῆς νεοεποχίτικης οἰκονομικοπολιτικῆς παπαρολογίας. Πότε θά γίνει πολιτικό πρόγραμμα καί - κυρίως - δράση ἡ ἀντίθετη προοπτική; Μετά τόν συλλογικό μας θάνατο;

Πνευματική ἀποψίλωση στό πολύπαθο Ἰράκ

Διαλέξαμε τήν ἀνωτέρω φωτογραφία κι ὄχι μία ἀπό τίς δεκάδες φρικιαστικές πού ἔρχονται καθημερινά ἀπό τό Ἰράκ. Πάντως θά δημοσιεύσουμε καί κάποιες σοκαριστικές, μέ θύματα βασανισμῶν, γιά ὅσους θαρροῦν ὅτι τ' ἀφεντικά μας εἶναι... ἄνθρωποι

Ἑκατοντάδες Ἰρακινοί ἀκαδημαϊκοί καί ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος ἔχουν δολοφονηθεῖ ἀπό τήν ἡμέρα τῆς δυτικῆς εἰσβολῆς στήν πολύπαθη χώρα, τό 2003.

Σέ ἔκκληση τῆς εἰρηνιστικῆς ὀργάνωσης ***Brussells Tribunal (www.brusselstribunal.org)*** πρός τά Ἡνωμένα Ἔθνη, ἔκκληση πού ὑπογράφουν μεταξύ ἄλλων **προσωπικότητες** σάν τόν Νόαμ Τσόμσκι καί τόν Τόνυ Μπέν ἀλλά καί **νομπελίστες** σάν τόν Χάρολντ Πίντερ, τόν Ζοζέ Σαραμάγκου, τόν Ντάριο Φό καί τόν J. M. Coetzee, ζητεῖται ἀνεξάρτητη ἔρευνα γιά τήν γενοκτονία αὐτή πού ὑφίσταται ἡ πνευματική ἐλίτ τῆς Κατεχόμενης χώρας, γενοκτονία τῆς ὁποίας ἡ ἔκταση δέν εἶναι κἀν γνωστή. Οἱ ἐκτιμήσεις μιλᾶνε γιά πάνω ἀπό 300 δολοφονημένους καί πιθανῶς μέχρι καί 1000. Σύμφωνα μέ τήν Ἰρακινή συγγραφέα Χάιφα Ζανγκάνα, μόνο τό Πανεπιστήμιο τῆς Βαγδάτης ἔχασε 80 διδάσκοντές του!

Ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμη τραγικότερη ἀπ' ὅ,τι ἀρχικά φαίνεται, καθώς δέν ἀναφερόμαστε καθόλου στίς ἀποτυχημένες δολοφονικές ἐπιθέσεις κατά καθηγητῶν, γιατρῶν, δημοσιογράφων, κτλ ἤ σέ ὅσους ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τή χώρα. Τά θύματα εἶναι κυρίως Σουνίτες, μά καί Σιίτες, Κοῦρδοι, Χριστιανοί καί Τουρκομάνοι, δέν γίνεται δηλαδή καμμία διάκριση, καί ἔχουν δολοφονηθεῖ στά σπίτια τους, στίς δουλειές τους, στά αὐτοκίνητά τους. Πολλοί ἐξ αὐτῶν βρῆκαν τόν θάνατο τήν ἑπομένη μιᾶς δημόσιας δήλωσής τους (π.χ. στό Ἀλ Τζαζίρα) κατά τοῦ νεότευκτου «δημοκρατικοῦ» καθεστῶτος τῆς χώρας.

Εἶναι παραπάνω ἀπό προφανές ὅτι στό δύστυχο Ἰράκ, στό ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν τῆς δωσίλογης «κυβέρνησης» ἔχουν δημιουργηθεῖ **Τάγματα Θανάτου**, πού ἄλλοτε μέ κτηνώδεις δολοφονίες προβοκάρουν τόν ἐμφύλιο γιά τόν ὁποῖον προσεύχονται οἱ ΗΠΑνθρωποι (καί οἱ ὑποκινητές τους) καί ἄλλοτε ἀποψιλώνουν τήν ἰρακινή κοινωνία ἀπό τήν πνευματική της πρωτοπορία, συνεχίζοντας τό ἔργο τοῦ δεκάχρονου ἐμπάργκο. Ποιός εἶναι ἄραγε ὁ ρόλος τῶν Κατοχικῶν δυνάμενων καί τοῦ διαβόητου **Τζών Νεγκροπόντε**, τ. πρέσβη τῶν ΗΠΑ στήν Βαγδάτη ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 2004; Εἶναι «τραβηγμένες» οἱ σκέψεις γιά ρόλο του ἀνάλογο ἐκείνου τοῦ ὀργανωτῆ τῶν δολοφονικῶν ὁμάδων πού ἀποδεδειγμένα ἔπαιξε στήν Κεντρική Ἀμερική (καί εἰδικά στό Σάν Σαλβαδόρ) κατά τή δεκαετία τοῦ 80, ὡς Ἀμερικανός πρέσβης στήν Ὀνδούρα;

ΤΑ ΧΝΩΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

Του Ηλία Σιαμέλα

Σε ραϊσμένο καθρέφτη βλέπω μια πατρίδα
ανάποδα και σιωπώ και γελώ ως να κλαίω
Κούφια μάτια, λόγια θολά, μυριάδες
χαμένες αιώνων ιδέες, σα σκόνη κει δα
Να φεύγει ο νους μου σε χώρα λεπρή, να
πλέει η καρδιά μου σε ομίχλη πηχτή
Πορεία να χαράζει φίλαρχος
υπερατλαντικός,
εκεί ο κουρσάρος, εδώ ο σκορπιός
Εκεί να φτύνουν της ιστορίας το φως,
εδώ να στοιβάζουν χαφιέδων το βιός.

Όμως ας αφήσουμε το σύγχρονο «κλέφτικο τραγούδι». Τέρμα για την ώρα τα μοιρολόγια, τα μισόλογα και όλα αυτά. Ας βαδίσουμε και λίγο πεζοί. Ας ανέβουμε στον Όλυμπο μήπως και μυρίσουμε λίγη αλήθεια.. Αρκετή φρίκη, μυρωδιές, έμπυο και ντροπές μας πότισαν οι τοξοκύρτωτοι «Ανανεωτές»,οι«αριστεριστές»,οι«ήσυχοι» διανοητές, οι «πανεπιστημιακοί», αλλά κι αυτό το τρωικό άλογο του «σοσιαλισμού», με την καθοδήγηση εκείνου του δίμορφου Σημίτη. Ας αγναντέψουμε απ' εκεί ψηλά κι ας δούμε με τον απλό και υγιή κοινό νου, τι γίνεται στην πατρίδα μας.

Ο λαός βλέπει, αγωνιά, προβληματίζεται, αλλά δεν ανεβαίνει στα ψηλά βουνά για να πάρει ανασασμό. Μένει εκεί στην Αθήνα, στην «Καλκούτα» της Ευρώπης, φοβισμένος, ανήμπορος, πεινασμένος, δυστυχισμένος. Βλέπει την ολοκληρωτική κυριαρχία του φαρμακερού συμπλέγματος της Νέας Τάξης, των πολυεθνικών, των βαρόνων των ΜΜΕ και σιωπά. Βλέπει την εγχώρια «εμπλουτισμένη» νεοταξική γροθιά με τους μπροστάρηδες «αντιρατσιστές» της ενσωματωμένης αριστεράς και αντιδρά μοιρολατρικά.

Έτσι οι νεοφιλελεύθερες, νεοταξικές κυβερνήσεις των τελευταίων ετών βρίσκουν έδαφος, για να μικροαστικοποιήσουν ακόμη τον πληθυσμό, για να βαθύνουν την πολιτική της διαφθοράς, για να διαβρώσουν αξίες, για να κουρελιάσουν κάθε συνείδηση ελληνική.

Έφεραν με το έτσι θέλω δύο εκατομμύρια αλλοδαπούς εργάτες, για να σπάσουν τις εργατικές κατακτήσεις. Για να μας γυρίσουν στον εργασιακό μεσαίωνα. Ήδη η ανεργία, η φτώχεια, η δυστυχία, θέριεψαν.

Το πείραμα είναι σε πλήρη εξέλιξη. Στα σχέδια της Νέας Τάξης είναι η πλήρης υποδούλωση αυτού του λαού. Θέλουν ανθρωπάκια φοβισμένα και τρομοκρατημένα. Γι αυτό οι υποτακτικές κυβερνήσεις θα εισάγουν και άλλους αλβανούς δολοφόνους. Θα φέρουν και άλλους ρώσους μαφιόζους. Θ' «αφήσουν» κι άλλους ληστές ν' αποδράσουν. Θα κάνουν κι άλλες «επιχειρήσεις» με πραγματικά πυρά και με χειροβομβίδες, μέσα στην καρδιά των πόλεων. Θ' αφήσουν κι άλλους ληστές να κλέψουν οχήματα από το στρατό. Θα βάλουν κι άλλους κουκουλοφόρους «αναρχικούς» να δείρουν συνδικαλιστές, δικούς τους ή όχι. Θα κατασκευάσουν ή καλύτερα θα μεγεθύνουν και άλλους ιούς, σαν της γρίπης των πουλερικών. Θα βρούνε κι άλλες θανατηφόρες τοξίνες στους χοίρους. Ακόμη και τα εμβόλια θα καθυστερήσουν, προκειμένου να επικρατήσει πανικός, για να έρθουν μετά και όλα τα άλλα.

Και αυτά τα άλλα είναι ακόμη πιο δύσκολα. Ήδη τα χνώτα της Νέας Τάξης, έχουν φτάσει στο ριζάφτι μας.

Η επέμβαση στα Βαλκάνια, οι αλλαγές συνόρων είναι πολύ κοντά! Οι εξελίξεις ραγδαίες. Το θέατρο-«Παράσταση» των τριών υπουργών για τις «υποκλοπές» των τηλεφώνων είναι ενδεικτικές. Η Αμερικάνικη πρεσβεία στο ρόλο του κακού και η ελληνική κυβέρνηση σε ρόλο… «Αντιστασιακού»!

Από την άλλη μεριά οι Ουτσεκάδες, κάτω από την ιδιότητα του «κατατρεγμένου μετανάστη», είναι έτοιμοι να δώσουν την πισώπλατη μαχαιριά. Οι διαδηλώσεις τους και οι προκλήσεις τους στο κέντρο της Αθήνας είναι μια πρόγευση για αυτά που θα ακολουθήσουν.

Ποιος θα φωνάξει γι αυτή την επίδειξη δύναμης των Αλβανών; Ποιος θα διαμαρτυρηθεί για τον νέο εποικισμό της Ελληνικής επικράτειας; Ο φοβισμένος ραγιάς; Αλλά κι αν υπάρξει κανένας, δίπλα του στέκεται σαν κέρβερος η παραδουλεύτρα Αριστερά:

-Είσαι «Ρατσιστής», «Ακροδεξιός», «Χρυσαυγίτης» ή … «Χίτης»!

Κι εσύ ο ραγιάς, στην Ελλάδα είν' που ζεις, μια ζωή κακομοίρης, ψωμοζήτης, ψειρής, τι μπορείς να πεις. Προκειμένου να σε εκθέσουν και να σε χαρακτηρίσουν «ρατσιστή», κάθεσαι στη γωνίτσα σου και κλαις τη μοίρα σου. Κι εκεί που σου μιλάνε για κατεστραμμένη οικονομία, μισθούς πείνας καιόλα αυτά, ξοδεύουν εκατομμύρια από την τσέπη σου, σε προγράμματα δήθεν κατά της… «Ξενοφοβίας»! Πλήρωνε κι από πάνω κερατά!

«Τα παλικάρια του Μοριά κ' οι έμορφες της Πάτρας
ποτές δεν καταδέχτηκαν πεζοί να περπατήσουν,
και τώρα πως κατάντησαν σκλάβοι στους Αρβανίτες!».

Το ξεχασμένο αυτό τραγούδι, που αναφέρεται στην καταστροφή της Πάτρας το 1770, (επανάσταση Ορλώφ), όταν οι πατρινοί ξενιτεύτηκαν στη Ζάκυνθο και επί δέκα χρόνια οι Τουρκαλβανοί κατέστρεφαν και ρήμαζαν τον κατακαημένο Μοριά,* γίνεται και πάλι επίκαιρο. Όμως τώρα, δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με Τουρκαλβανούς, αλλά και με εκατομμύρια ντόπιους και ξένους ουτιδανούς!

Πατρίδα μου, που «βγήκα από μέσα σου κυνηγημένος, όλο γένια και φτώχια, χωρίς παλτό, χωρίς χαρτί για να 'γραφα τα γράμματα που είναι η ζωή μου…»

Πατρίδα μου, «όλες τις νύχτες διαβάζω την περιγραφή σου, τα ποτάμια σου: αυτά οδηγούνε τ' όνειρό μου, την εξορία μου, το σύνορό μου».**

Πατρίδα μου, τώρα που είναι σχεδόν «απαγορευμένο» να πω τ' όνομά σου, αυτό που έχω να κάνω είναι να προλάβω ν' αντιγράψω στο χαρτί λίγα μαθήματα φιλοπατρίας, από γράμματα που ήρθαν από μακρινούς ωκεανούς «νοτισμένα». Αύριο δεν ξέρω αν θα μπορώ. Το θεριό της Νέας Τάξης είναι Εντός των Τειχών !

* «Πελοποννησιακή Πρωτοχρονιά». Το τραγούδι είναι από συλλογή δημοτικών τραγουδιών του Ν. Γ. Πολίτη.

** Πάμπλο Νερούντα : «Γενικό Άσμα». Μετ. Δανάη Στρατηγοπούλου, εκδ. gutenberg .

(Περιοδικό «Ρεσάλτο», Μάρτιος 2006)

ΙΔΟΥ Η ΤΣΑΜΟΥΡΙΑ!

Τοῦ Λάμπρου Παπαντωνίου

Δῶστε προσοχή στό παρακάτω προπαγανδιστικό κείμενο πού μοιράζεται «ἁρμοδίως» στίς ΗΠΑ περί «Τσαμουριᾶς» ἀπό τίς ὀργανώσεις ***«Ἀμερικανική Ἀλβανική Λεγεώνα»*** καί ***«Συμμαχία γιά νέο Κοσσυφοπέδιο»*** (ἡ πρώτη στήθηκε ἀπό τούς Ἀμερικανούς τό 1989 καί ἡ δεύτερη μόλις στίς 13/12/05):

«Ἡ Τσαμουριὰ εἶναι πατρίδα 80.000 Ἀλβανῶν, 50.000 ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ 30.000 Μουσουλμάνοι, καί προσαρτήθηκε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1913, μὲ τὸ πέρας τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων ποὺ τερμάτισαν 500 χρόνων ὀθωμανικὴ τουρκικὴ διοίκηση. Τὰ νέα σύνορα σχεδιάστηκαν τὸ 1912 στὴ Διάσκεψη τῶν Πρεσβευτῶν τοῦ Λονδίνου, ὅπου οἱ ἀποκαλούμενες Μεγάλες Δυνάμεις ἀπεφάσισαν τὴν ὑποστήριξη τῆς δημιουργίας τῆς Ἀλβανίας, ὡς μίας νέας δημοκρατίας, ἀφήνοντας μόνο πίσω 7 χωριὰ Τσάμηδων, μέσα στὴν Ἀλβανία, στὴν περίμετρο τῆς πόλεως Konispol. Γνωστοὶ ὡς «Τσάμηδες», ὁ ἐθνικὸς αὐτὸς ἀλβανικὸς πληθυσμὸς ὑπέφερε διαδοχικὰ κύματα ἐκδίωξης καὶ ἐθνοκάθαρσης, ποὺ ἔφθασαν στὴν κατακρεούργηση περισσοτέρων ἀπὸ 5.000 ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ἀναγκαστικὴ ἐκδίωξή τους σὲ Ἀλβανία καὶ Τουρκία περισσσοτέρων ἀπὸ 35.000, τὴν κατάσχεση χιλιάδων ἐκτάσεων γῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τοὺς Τσάμηδες καὶ τὴν ἁρπαγὴ καὶ τὸ κάψιμο 68 ἀλβανικῶν χωριῶν καὶ κωμοπόλεων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἐδάφη τους καὶ νὰ προσφύγουν στὴν Ἀλβανία. Ἐπὶ δεκαετίες οἱ ἐπιζῶντες καὶ οἱ κληρονόμοι τους ἔχουν ἀπευθυνθεῖ στὴν Ἑλληνικὴ Κυβένηση γιὰ ἀναγνωρίσει, ἀνεπιτυχῶς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιστροφῆς τους στὰ ἐδάφη τους καὶ νὰ λάβουν ἀποζημίωση γιὰ τὰ κατεστραμμένα καὶ τὰ κλεμένα κεφάλαιά τους, γιὰ τοὺς περὶ 150.000, καθὼς καὶ περιουσίες ἀξίας περισσσότερα ἀπὸ 2 δισ. $, σὲ σημερινές ἀξίες. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἡ ὁποία κατάσχεσε τὴν περιουσία τῶν Τσάμηδων, μὲ Νόμο ποὺ υἱοθέτησε, μὲ τὸ πέρας τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, ἔχει ἀρνηθεῖ στοὺς ἐπιζῶντες καὶ στοὺς κληρονόμους τους τὸ δικαίωμα ἀκόμη καὶ νὰ ἐπισκεφτοῦν τὰ ἐδάφη τῶν κληρονόμων τους.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι μέλος τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς ΕΕ καὶ ἔχει ὑπογράψει ὅλες τὶς διεθνεῖς συνθῆκες προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ Ἑλληνικὴ

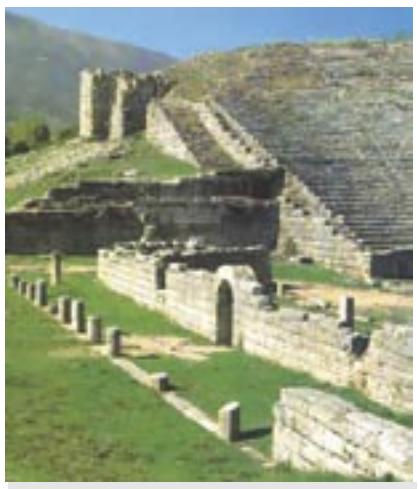

Τί βλέπετε ἐδῶ λέτε; Τήν Ἰλλυρική πόλη τῆς Δωδώνης στήν Τσαμουριά!

Κυβέρνηση ἐπίσημα ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξη Τσάμηδων καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνικῶν μειονοτήτων στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔχει ὑπογράψει ἀκόμη τὸ πλαίσιο τῆς Συνθήκης, γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἕλληνες πολίτες ἀλβανικῆς, τουρκικῆς, μακεδονικῆς, βλαχικῆς καὶ τσιγγανικῆς καταγωγῆς, δὲν ἀπολαμβάνουν ἐλεύθερη καὶ ἴση μεταχείρηση, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο, καὶ ἀντιμετωπίζουν τεράστια ἐμπόδια γιὰ τὴν διατήρηση τῆς πολιτιστικῆς τους κουλτούρας καὶ τὸ δικαίωμα ἄσκησης ἐλεύθερης ἔκφρασης καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Τσαμουριᾶς, καθὼς περίπου καὶ οἱ 500.000 Ἀλβανοὶ ποὺ διαβιοῦν σήμερα στὴν Ἑλλάδα (τί ἀπέγιναν οἱ ἀστυνομικές σκοῦπες; Ἰδοὺ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα!) ὡς προσωρινοὶ ἐργάτες, ἀναζητοῦν ἴση μεταχείριση, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο, ἐλευθερία ἀπὸ τὴν ἀναγκαστικὴ ἀφομοίωση καὶ τὴν κυβερνητικὴ καταπίεση, καθὼς καὶ εὐκαιρίες γιὰ ἀπασχόληση σὲ δημόσιες θέσεις καὶ ἐκπαίδευση στὴ δική τους γλῶσσα. (Σ.Σ.: Γιατὶ δὲν ζητοῦν τὸ ἴδιο καὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια ὁμογενῶν ποὺ ζοῦν σὲ αὐτὴ τὴν χώρα; Στὴν Ἀμερικὴ ζοῦν τριπλάσιοι Ἀλβανοὶ ἀπὸ ὅ,τι στὴν Ἑλλάδα, γιατί δὲν ζητοῦν τὰ ἴδια δικαιώματα; Γιατί πολὺ ἁπλᾶ δέν τολμοῦν. Ἕνα μεγάλο μέρος, π.χ. τῆς Μασσαχουσέτης, τόπος χιλιάδων Ἀλβανῶν, θὰ μποροῦσε νὰ γίνει ἕνα Κοσσυφοπέδιο παρόμοιο μὲ αὐτὸ στὴ Σερβία. Ἕνας ἄλλος ἰδανικὸς τόπος θὰ ἦταν καὶ σὲ τμῆμα τοῦ Τέξας, ὅπου στὴ διάρκεια τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου κατέφθασαν 150.000 Ἀλβανοὶ Κοσοβάροι, ζοῦν μέχρι σήμερα ἐκεῖ, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται. Δὲν τὸ κάνουν ὅμως γιατί ξέρουν ὅτι θὰ τοὺς πάρει ὁ διάολος). *Οἱ Τσάμηδες δὲν ζητοῦν αὐτονομία γιὰ τὰ ἐδάφη τους, ἀλλὰ ἀναγνώριση τῆς ἐθνικῆς τους ταυτότητας, ἀποκατάσταση τῶν ἀνθρωπίνων καὶ πολιτικῶν τους δικαιωμάτων, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα χρήσης τῆς ἀλβανικῆς γλώσσας, τὴν ἐπιστροφὴ τῶν κεφαλαίων τους καὶ τὸ ἀντίστοιχο τῆς ἐπιστροφῆς* (Σ.Σ.: Οἱ καημένοι, τίποτε ἄλλο δὲν θέλουν!). *Αὐτὸ ποὺ ζητοῦν εἶναι τὰ ἴδια δικαιώματα ποὺ ἀπολαμβάνει ἡ Ἑλληνικὴ Μειονότητα στὴν Ἀλβανία. Μὲ δεδομένη τὴν ἐπιμονὴ τῆς Δύσης γιὰ δημιουργία πολυεθνικῶν κοινωνιῶν στὰ Βαλκάνια* (Ἡ κ. Ὀλμπράιτ ζήτησε καὶ αὐτή μὲ τὴν σειρά της τὴν δημιουργία πολυεθνικῆς Θεσσαλονίκης!), *ἡ ἄρνηση τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων στὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τῆς ἱστορίας τῆς μαζικῆς δίωξης καὶ ἐκτέλεσης τῶν Τσάμηδων, εἶναι μία μεγάλη ἀντίφαση».*

ΕΚΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΜΠΟΥΣ!

Καὶ καταλήγει τὸ ἄθλιο αὐτὸ κείμενο, ποὺ πρέπει νὰ ἐμβάλει σὲ ἰδιαίτερη ἀνησηχία τοὺς ἁρμόδιους στὴν Ἑλλάδα: *«Ἡ Ἀλβανικὴ Ἀμερικανικὴ Λεγεώνα εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἀντιθμετωπίσει τὸ θέμα αὐτὸ μὲ τὴν Κυβέρνηση Μπούς, γιὰ αὐτὴν τὴν ἀντίφαση, στὸ ἐγγὺς μέλλον. Ἀλλά, αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα στὰ πλάισα μίας ἀπρόβλεπτης μακρᾶς διαδικασίας, ποὺ οἱ Ἀλβανοὶ ὀφείλουν νὰ ἑτοιμασθοῦν νὰ ἀναλάβουν. Γιὰ νὰ ἐπιλύσουμε ἐπιτυχῶς τὸ πρόβλμα τῶν Τσάμηδων, οἱ Ἀλβανοί, εἰδικά της διασπορᾶς στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν Εὐρώπη, ἀπαιτεῖται νὰ ἐνημερώσουν τὴν Δύση τί εἶναι αὐτὸ ποὺ λέγεται Τσαμουριὰ καὶ νὰ δημιουργήσουν μία στρατηγικὴ «διεθνοποίησης» τοῦ προβλήματος τῶν Τσάμηδων. Αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι εὔκολο, διότι τὸ Ἑλληνικὸ Λόμπυ* (Δηλαδὴ τὸ ἀνύπαρκτο. Τὸ ξέρουν οἱ Ἀλβανοί, ἀλλὰ τὸ πιπιλίζουν καὶ αὐτοί, σὰν καραμέλα, ὅπως οἱ Τοῦρκοι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, πὼς τὰ χρήματα ποὺ τοὺς δίδει ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνηση ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὁπλικὰ συστήματα ποὺ φθάνουν στὰ χέρια τους ἀπὸ τὰ ἀλβανικὰ λιμάνια στὴν Ἀδριατικὴ, ἔχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο) *εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα, ποὺ συνεισφέρουν στὶς ἐκλογικὲς ἀναμετρήσεις γιὰ τὴν Βουλὴ καὶ τὴν Γερουσία στὶς ΗΠΑ, καὶ ἡ Δυτ. Εὐρώπη φέρεται διστακτικὴ νὰ ἀναλάβει μία τέτοια ὑπόθεση, ἡ ὁποία μπορεῖ βασικὰ νὰ ἀποσταθεροποιήσει τοὺς γειτόνους της στὰ Νότια. Ἀλλά, ἡ διπλωματικὴ δίοδος πρέπει νὰ ἀναληφθεῖ καὶ νὰ διαδραματισθεῖ μὲ τοὺς ὅρους τῆς δικαιοσύνης τοῦ 21ου αἰώνα, ὅσο χρονικὸ διάστημα ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξη Τσαμουριᾶς, ποὺ τελικὰ πρέπει νὰ ἐπιτευχθεῖ».*

Ἡ τελευταία παράγραφος τὰ ἀποκαλύπτει ὅλα. Δηλαδή, ἡ Εὐρώπη θὰ ἀντιμετωπίσει θέμα ἀποσταθεροποίησης στόν νότο της. Εἶναι πλέον ἡλίου φαιεινότερο, ὅτι Ἀμερικανοί, Ἄγγλοι καὶ ΝΑΤΟ, χρησιμοποιώντας τοὺς Ἀλβανοὺς σὰν ὑποχείριά τους, ἐπιστρατεύοντας καὶ τὸν ξεπουλημένο ΟΗΕ, ἐκεῖ ἀκριβῶς ἀποβλέπουν. Καὶ ἡ κατάσταση, ἴσως, φθάσει κάποτε στὸ σημεῖο, ποὺ οἱ Βρυξέλλες τῆς ΕΕ, ὅπως ἡ Ἀθήνα ἐπὶ Χίτλερ, νὰ διακηρύσσει πρὸς κάθε κατεύθυνση: *«Αἱ ἡμέτεραι ἀλβανικαὶ δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους!».* Ἐμεῖς χαρίζουμε, πρὸς τὸ παρόν, τὸ ἐλεεινὸ αὐτὸ κείμενο στὸ Ἑλληνικὸ Ἵδρυμα ΕΛΙΑΜΕΡ καὶ στὸ Ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, μὲ τὴν προειδοποίηση, ὅτι ἀναμφισβήτητα θὰ ἐπανέλθουμε δριμύτεροι. Τό καρκίνωμα «Κόσοβο», πρέπει νὰ σταματήσει ἐκεῖ ποὺ εἶναι, μέσα δηλαδὴ στὰ παρόντα σύνορα τῆς Σερβίας-Μαυροβουνίου, πρὶν κάνει μετάσταση καὶ ἀκουμπήσει τὸν ἐθνικὸ κορμὸ τῆς Πατρίδας μας.

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου καί Φιλίππου, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΠΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **22 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **44 €**
Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ἀνα-γνώσεις

Τό δίλημμα τοῦ Λόρδου: Δικαιοσύνη ἤ Μπίζνες;

Στό *Ἀσοσιέιτεντ Πρές* (6-3) ἡ εἰδησούλα γιά τόν ἐλεύθερο, δημοκρατικό κόσμο πού ἀπολαμβάνουμε (κοινοί θνητοί καί λόρδοι μαζί):

«Βαλλόμενος γιά τήν συμμετοχή του σέ ἐπαγγελματική ὀργάνωση, ἔντονα ἐπικριτική γιά τό Ἰσραήλ, ὁ λόρδος Ρίτσαρντ Ρότζερς, ὁ Βρετανός ἀρχιτέκτονας πού ἐπιβλέπει τόν ἀνασχεδιασμό τοῦ Κέντρου Jacob Javits, ἔκοψε τίς σχέσεις του μέ τήν ὀργάνωση, σέ μιά προσπάθεια νά διασώσει τόν ρόλο του στό ὕψους 1,7 δισ. δολαρίων σχέδιο.

Ὅμως κι ἔτσι δέν ἱκανοποίησε πολλούς ἐκλεγμένους ἀξιωματούχους, συμπεριλαμβανομένων τοῦ Σέλντον Σίλβερ (ἐκπρόσωπος τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Νέας Ὑόρκης) καί τοῦ Ρεπουμπλικανοῦ Ἄντονυ Γουάινερ, πού ἀπαίτησαν τήν ἔκπτωση τοῦ Ρότζερς ἀπό τό σχέδιο. Καί τήν Παρασκευή, ὁ πρόεδρος τῆς κρατικῆς ἐπιτροπῆς πού ἐπιβλέπει τήν ἐπανασχεδίαση, κλήτευσε τόν Ρότζερς στή Νέα Ὑόρκη γιά νά συζητήσει τήν διένεξη.

Ὁ Ρότζερς ἀνακοίνωσε αὐτή τή βδομάδα ὅτι διέκοψε τή σχέση του μέ τούς «Ἀρχιτέκτονες καί Σχεδιαστές γιά τήν Δικαιοσύνη στήν Παλαιστίνη», μία ὁμάδα 60 ἐπιφανῶν ἀρχιτεκτόνων πού ἔχουν καλέσει τό Ἰσραήλ νά σταματήσει τήν ἀνέγερση ἐποικισμῶν καί τοῦ τείχους ἀσφαλείας (Σ.Σ.: ἐννοοῦν τό Τεῖχος τοῦ Ἀπαρτχάιντ) στήν Δυτική Ὄχθη. Τόν περασμένο μήνα ἡ ὀργάνωση ἔκανε μία δήλωση καλώντας σέ μποϋκοτάζ τοῦ Ἰσραήλ καί συνέκρινε τίς κατασκευαστικές ἑταιρεῖες τῆς Δυτικῆς Ὄχθης μέ κεῖνες πού δούλευαν στή Νότιο Ἀφρική τήν ἐποχή τοῦ Ἀπαρτχάιντ.

Ὁ Ρότζερς, πού τά ἔργα του συμπεριλαμβάνουν τό Κέντρο Πομπιντού στό Παρίσι καί τόν Θόλο τῆς Χιλιετίας στό Γκρήνουιτς, φιλοξένησε τήν ἐναρκτήρια συνάντηση τῆς ὁμάδας στό γραφεῖο του στό Λονδῖνο ἀλλά δέν ψήφισε ὑπέρ τοῦ μποϋκοτάζ τοῦ Ἰσραήλ, εἶπε ὁ ἐκπρόσωπός του Χάουαρντ Ρουμπενστάιν. Φέρεται νά εἶπε ὅτι ὑποστήριξε «στοχευμένες δράσεις» κατά τοῦ Ἰσραήλ, ἰσχυρισμός πού ὁ Ρότζερς ἀρνεῖται. «Ποτέ δέν στήριξα ἕνα μποϋκοτάζ καί προσωπικά ποτέ δέν δήλωσα ὅτι προέκρινα στοχευμένες δράσεις», εἶπε σέ δήλωσή του τήν Παρασκευή».

Κατορθώματα τῶν ἀπογόνων τοῦ Φειδία καί τοῦ Ἱππόδαμου

Ὁ **Γιῶργος Σκαμπαρδώνης** στήν *«Μακεδονία»* (12-3) γιά τό ἀσύλληπτο καρκατσουλιό τῆς νεοελληνικῆς δόμησης:

«Τώρα μέ τίς Ἀποκριές βρήκαμε τήν εὐκαιρία νά πᾶμε μιά βόλτα στήν περιξ ἐπαρχία, νά ἀπολαύσουμε πάλι τήν ἐκθαμβωτική ἀσχήμια της, ὥστε νά κρατοῦμε τήν ὀργή μας σέ φόρμα.

Τά χωριά πρέπει νά διεκδικήσουν Γκίνες αἰσθητικῆς ἀσυναρτησίας καί πολεοδομικῆς ἀναρχίας - δείχνουν ταυτόχρονα τήν διαταραγμένη, κίτς ψυχή ἡμῶν τῶν Νεοελλήνων. Τή σύγχυσή μας, τήν πτωχοαλαζονεία, τήν ἀδιαφορία μας καί τήν ἀγένεια πού ἔχει ἀποτυπωθεῖ σέ κτίσματα, δρόμους, μαγαζιά κι αὐτοκίνητα. Παντοῦ. Ὁδηγώντας κουβεντιάζαμε γιά τόν «Καποδίστρια» καί τόν Μαρμαρά πού ζητάει αὐτονομία - μά τό πρῶτο πού θά ἔπρεπε νά ζητήσουν οἱ κάτοικοι τοῦ Μαρμαρᾶ εἶναι νά ξαναχτιστεῖ ἀποξαρχῆς μέ κάποιες αἰσθητικές προδιαγραφές: παρά τό ἐξόχως προνομιοῦχο μέρος ὅπου εἶναι οἰκοδομημένος, ἀποτελεῖ μνημεῖο βάναυσου ἐργολαβισμοῦ καί κυνισμοῦ, καί ἡ ἔξοχη θάλασσα καί ἡ γύρω ὀμορφιά κάνουν ἀκόμη πιό ἀβάσταχτη τήν μπετονίλα καί τά καρούμπαλα - πολυκατοικίες του. Τά ἴδια συμβαίνουν στήν Καλλιθέα, χειρότερα στή Σάρτη. Ὅ,τι καπνίσει τοῦ καθενός καί ὅπως τοῦ καπνίσει κτίζει: γύψινα ροπαλάκια, ἀλουμίνια, στύλ νεοβλαχέ, γερμανολαζοειδές, ψευδομοντέρνο, μυξοκλασικό, ταράτσες καί λεζαντομεζονέτες, φρικαλέα μαγαζιά κάθε εἴδους ἐμμονῆς, μέ κουρτινάκια - ἄχ αὐτά τά κίτς κουρτινάκια καί τά κολλεδάκια στίς ταβέρνες, μέ τά ἄσχετα φωτιστικά καί τήν κάτσε-καλά-διακόσμηση. Πῶς ν' ἀντέξει ἕνας ἄνθρωπος καί νά κάτσει νά φάει ἤρεμος μιά κουτσομούρα;

Δέν ὑπάρχει πουθενά στοιχειώδης ἑνότητα - ὅπως στήν Εὐρώπη: κάθε χώρα ἔχει τήν ξεχωριστή αἰσθητική της, τά κυρίαρχα χρώματα στά κτίσματα καί στό στύλ, ὑπέροχα χωριά καί κωμοπόλεις. Ἐδῶ ὁ καθείς ἀναδεικνύει τήν προσωπική του κακογουστιά σέ δόξα τοῦ ἔθνους (καί φαντάζεται πώς τόν ζηλεύουν κι ἀπό πάνω). Πρέπει κάποτε μιά κυβέρνηση (ὅλες ἔχουν ρημάξει τήν δῆθεν τοπική αὐτοδιοίκηση) μέ δικτατορικό τρόπο νά ἐφαρμόσει σκληρή αἰσθητική νομοθεσία - τοὐλάχιστον γιά τίς σφόδρα τουριστικές περιοχές. Σκεφτεῖτε κάποιον Ἰταλό πού ἀπό τήν μαγευτική Φλωρεντία ἤ ἕναν Τσέχο ἀπό τήν ἔξοχη Πράγα νά ἔρχεται στή Φούρκα, στόν Μαρμαρά ἤ στή Θεσσαλονίκη, ὅπως τά καταντήσαμε. Παθαίνει σόκ ὁ ἄνθρωπος, κολπική μαρμαρυγή καί ὁρμάει ἀλαλάζοντας στή θάλασσα, γιά νά μή βλέπει γύρω τά ἀβάσταχτα κτίρια. Μιά κυβέρνηση πρέπει κάποτε νά ἐπιβάλει αἰσθητική - βέβαια τώρα εἶναι πάρα πολύ ἀργά. Τί νά πρωτοφτιάξεις; Τί νά πρωτογκρεμίσεις καί νά ξαναφτιάξεις; Καί ποιοί θά τά κάνουν; Πάλι κάτι κομματικοί κῦνες θά ἀναλάβουν τίς δουλειές καί ἴσως τά φτιάξουν χειρότερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι σήμερα.

Ἡ λύση: Νά ἐπισκεπτόμαστε τήν Χαλκιδική καί τήν ἐπαρχία ἐν γένει, φορώντας παρωπίδες. Νά βλέπουμε μόνο τή θάλασσα καί τά βουνά. Γιατί ἅμα κοιτάξεις τά χωριά καί τίς πόλεις κι ἔχεις ἐπισκεφθεῖ προηγουμένως τήν Βαρκελώνη, τήν Αὐστρία ἤ τήν Πάρμα... ὄχι θά γίνεις στήλη ἅλατος, ἀλλά θά ἐξορύξεις τούς ὀφθαλμούς σου ὡς Οἰδίπους τύραννος στά Τίρανα.»

Greenpeace καί Θρακικά προϊόντα

Ψάχνοντας τόν κατάλογο τῆς Greenpeace μέ τά τυποποιημένα ἑλληνικά τρόφιμα πού προέρχονται ἤ ὄχι ἀπό ζῶα τρεφόμενα μέ μεταλλαγμένους ὀργανισμούς, μέ χαρά διαπιστώσαμε ὅτι ἡ τοπική, θρακική παραγωγή μας εἶναι «καθαρή»: Τόσο τά γαλακτοκομικά «Δουκίδης» (κρέμα γάλακτος, τυροκομικά καί ἡ περίφημη φέτα του), ὅσο καί κεῖνα τῆς «Ἐβροφάρμας» (τυροκομικά καί φρέσκο γάλα) δηλώνονται μέ πράσινο, ἄρα οἱ παραγωγοί ἐγγυῶνται γι' αὐτά. Ὁμοίως καί τά ἀλλαντικά προϊόντα τῆς «Θράκης» (παριζάκι, πικνίκ, χοιρινό).

Ἀντιθέτως, στό κόκκινο εἴδαμε καταχωρημένα τά τυροκομικά προϊόντα καί τό φρέσκο γάλα τῆς «Ροδόπης», μοναδική ἐξαίρεση γιά τόν τόπο μας. Ὑπάρχει κάποιο πρόβλημα στήν συνεταιριστική ἐπιχείρηση τῆς Ξάνθης ἤ... ἁπλῶς βαρέθηκαν κάποιοι νά ἀπαντήσουν στήν ἔρευνα τῆς Greenpeace καί τώρα δυσφημοῦνται;

Μιά Οὐκρανική ἀνάμνηση, ὄχι καί τόσο γλυκειά...

Τόν ἐρχόμενο μήνα, ὁ Τόμας Ρήντ, μέλος τοῦ ἀμερι-κανικοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπί Ρήγκαν, δίνει στήν κυκλοφορία τό βιβλίο του πού ἐπιγράφεται «Στήν Ἄβυσσο», καί στό ὁποῖο περιγράφει τίς μυστικές δραστηριότητες τῆς CIA μέ τίς ὁποῖες οἱ ΗΠΑ προμήθευαν ἐλαττωματικά ὑλικά ὑψηλῆς τεχνολογίας στή Σοβιετική Ἕνωση, προκειμένου νά προκαλέσουν φθορά στήν οἰκονομία της. Ὡς τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα δέ, ἀναφέρει τήν τεράστια ἔκρηξη σέ ἀγωγό ἀερίου στήν Σιβηρία - χωρίς ἀνθρώπινα θύματα ἀλλά μέ τίς φλόγες νά εἶναι ὁρατές κι ἀπό τό... Διάστημα - ἀποτέλεσμα τῆς χρήσης τέτοιου ὑλικοῦ.

Βεβαίως αὐτά εἶναι λίγο πολύ ἀναμενόμενα νά γίνονται σέ τέτοιες ἀναμετρήσεις. Κεῖνο ὅμως πού κάπως σ' ἀγριεύει, εἶναι ἡ πληροφορία πώς δυό χρόνια πρίν «σκάσει» τό Τσερνόμπιλ (φωτό), Ἀμερικανοί εἰδικοί εἶχαν ἀναλάβει τήν ἀναβάθμιση τοῦ λογισμικοῦ τοῦ ἀντιδραστήρα. Λέτε...

Παλαιστίνη: Χριστιανοί καί Μουσουλμάνοι ἀδελφωμένοι (καί κλάαμα οἱ... «ἄλλοι»)

Ἡ πορεία τῶν μουσουλμάνων διαδηλωτῶν στήν πόλη τῆς Γάζας ἔφτασε στήν ἑλληνορθόδοξη ἐκκλησία τῆς πόλης καί κατέβηκε νά τούς συναντήσει ὁ π. **Ἀρτέμιος Δημητριάδης**, ὁ Ἑλλαδίτης ἱερέας πού ἐπί δεκαετίες ὑπηρετεῖ στούς Ἅγιους Τόπους.

Σύμφωνα μέ τήν τρέχουσα ἀντίληψη πού πᾶνε νά διαμορφώσουν τά διεθνῆ ΜΜΕ, τό σκηνικό μύριζε βία καί σύγκρουση. Ὅμως τίποτε τέτοιο δέν ὑπῆρξε. Μεταξύ τῶν διαδηλωτῶν ὑπῆρχαν καί μέλη τῆς Χαμάς μά καί χριστιανοί. Κανένας ἀπό τήν μικρή χριστιανική κοινότητα τῶν 3.000 ψυχῶν δέν πιστεύει ὅτι ἡ ἐκλογική νίκη τῆς Χαμάς συνιστᾶ κίνδυνο γιά τούς μή μουσουλμάνους. Ὁ ἴδιος ὁ πατήρ Ἀρτέμιος δηλώνει: *«Δέν φοβόμαστε τίποτε, γιατί χριστιανοί καί μουσουλμάνοι ἐδῶ ἀπό τήν ἐποχή πού ἦρθε τό Ἰσλάμ, ζοῦμε μέ εἰρήνη καί ἀγάπη».* Ἄλλωστε τό κεντρικό σύνθημα τῆς διαδήλωσης ἦταν *«Δέν ἔχουμε κανένα πρόβλημα μέ τούς Χριστιανούς. Σεβόμαστε ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί πιστεύουμε στήν θρησκευτική ἐλευθερία».* Στό ἴδιο μῆκος κύματος ὁ 42χρονος χριστιανός, ἐκλεγμένος μέ 56.000 ψήφους (!) τῆς Χαμάς, **Χοσάμ ἀλ Ταουίλ**, δηλώνει: *«ὡς Χριστιανοί μοιραζόμαστε τά ἴδια προβλήματα, τόν ἴδιο πόνο ἀπό τήν ἰσραηλινή Κατοχή, τήν ἀνεργία, τήν κακή οἰκονομική κατάσταση. Ζοῦμε σέ μιά ἑνιαία κοινωνία, χωρίς κανενός τύπου διακρίσεις».*

Στό ἴδιο μῆκος κύματος ἦταν καί οἱ συνομιλίες μεταξύ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Χαμάς ὑπό τόν **Μεσάαλ** καί τοῦ Ρώσσου Πατριάρχη **Ἀλέξιου** στή Μόσχα, ὅπου τονίστηκε ἡ ἄριστη σχέση πού ἀνέκαθεν ὑπῆρχε μεταξύ τῶν δύο θρησκειῶν στήν Παλαιστίνη (εἶναι χαρακτηριστική ἡ ὑποστήριξη τῆς Χαμάς στούς χριστιανούς δημάρχους τῆς Βηθλεέμ καί τῆς Ραμάλας).

Κι ἐνῷ κάπως ἔτσι ἀντιμετωπίζουν τήν κοινή ζωή τους χριστιανοί καί μουσουλμάνοι, στή Ναζαρέτ ἕνας «ψυχοπαθής» Ἑβραῖος μέ τήν γυναίκα καί τήν κόρη του μπῆκαν μεταμφιεσμένοι στήν καθολική Ἐκκλησία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί ἄρχισαν νά ρίχνουν πυροτεχνήματα τήν ὥρα τῆς λειτουργίας. Ὁ **Χαΐμ Χαμπίμπι** καί οἱ δύο γυναῖκες συνελήφθησαν καί ἀπομακρύνθηκαν μέ πολύ κόπο ἀπό τίς Ἀρχές, καθώς ὁ κόσμος πῆγε νά τούς λυντσάρει. Ἀργότερα ἔγινε γνωστό ὅτι ἐπρόκειτο γιά τή τρίτη ἐπίθεση τέτοιου τύπου ἀπό τόν Χαμπίμπι, καθώς τό εἶχε ξανακάνει καί σέ ἐκκλησίες στήν Βηθλεέμ καί στά Ἱεροσόλυμα. Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν κατά τῶν ἐπιθέσεων σέ χριστιανικούς τόπους λατρείας τῆς Παλαιστίνης, πάντα ἀπό τήν ἴδια πλευρά, «ψυχοπαθῶν» καί μή. Ὁ ἐκπρόσωπος πάντως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συναντήθηκε μέ τούς δράστες, καί δήλωσε ὅτι τούς συγχωρεῖ, καθώς πρόκειται γιά «δυστυχισμένα ἄτομα».

Καλή καί ἅγια ἡ χριστιανική συγχώρεση πρός τούς ἀνθρώπους, μή ξεχνᾶμε ὅμως καί τίς πολιτικές σκοπιμότητες, ἔ;

Ἰσπανία, δυό χρόνια μετά: Ἀλ Κάιντα γιόκ!

Μέ τήν εὐκαιρία τῶν πρόσφατων ἀνακοινώσεων στήν Ἰσπανία, μά καί ὡς... ἐπεξήγηση στό πρωτοσέλιδο ἄρθρο περί τρομοκρατίας τοῦ προηγούμενου φύλλου μας, σημειώνουμε τήν κατάληξη τῶν ἐρευνῶν γιά τίς βόμβες τῆς 11ης Μαρτίου 2004 στή Μαδρίτη: *«Μετά ἀπό ἔρευνες δύο ἐτῶν, τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι οἱ «ἰσλαμιστές τρομοκράτες» πού προκάλεσαν τίς ἐκρήξεις ἦταν ντόπιοι, δροῦσαν αὐτόνομα καί δέν εἶχαν σχέση μέ τήν Ἀλ Κάιντα καί τό δίκτυο τοῦ Μπίν Λάντεν»*, δήλωσαν στό Associated Press δύο ἀξιωματοῦχοι τῶν ἰσπανικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ποιοί ἦταν αὐτοί οἱ «ἰσλαμιστές τρομοκράτες»; Τό BBC (29-4-04) ἰσχυρίστηκε ὅτι ὁ Μαροκινός Ράφα Ζουχέρ καί ὁ Ἰσπανός πολίτης Χοσέ Ἐμίλιο Σουάρεθ ἦταν σέ ἐπαφή μέ τήν Ἀστυνομία πρίν τίς ἐπιθέσεις. Ἡ ἰσπανική ἐφημερίδα El Mundo χαρακτήρισε τόν δεύτερο πληροφοριοδότη τῆς Ἀστυνομίας σέ ὑποθέσεις ἐμπορίου ὅπλων καί ναρκωτικῶν. Ὅσο γιά τούς ἄλλους 7 δράστες; Ἄ, ἐκεῖνοι, ὅπως θυμᾶστε, αὐτοανατινάχθηκαν στό διαμέρισμά τους ὅταν περικυκλώθηκαν ἀπό ἀστυνομικές δυνάμεις. Βολικό γιά ὅλους αὐτό, ἔτσι;

Νά τό ξαναγράψουμε: ΔΕΝ ὑπάρχει αὐτό τό πρᾶγμα πού λέγεται «τρομοκρατία». Ὑπάρχουν κρατικές μυστικές ὑπηρεσίες καί ἐνεργούμενά τους. Σέ ὅλα τά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς (ΗΠΑ, Βρετανία, Ἰσπανία, Τουρκία, παλιότερα Ἰταλία), αὐτοί πού ἐγκληματοῦν στό ὄνομα τῆς ὅποιας φαντασιακῆς Ἀλ Κάιντα λειτουργοῦν συνειδητά ἤ ἀσυνείδητα στήν ὑπηρεσία τῶν συμφερόντων τῶν ἐλίτ, ἐθνικῶν ἤ ὑπερεθνικῶν. Ποιός Μπίν Λάντεν, ποιοί καμικάζι, σοβαρευτεῖτε! Μεγάλοι ἄνθρωποι γίνατε, τόσων χρόνων, ἀκόμη πιστεύετε σέ Ζορρό καί Σταχτοποῦτες;

Ὁ δράκος ξύπνησε γιά καλά!

Τό Σάββατο 4 Μαρτίου, ἡ Κίνα ἀνακοίνωσε τήν αὔξηση τῶν στρατιωτικῶν της δαπανῶν κατά 14,7 % σέ σχέση μέ πέρυσι, αὔξηση πού παραμένει διψήφια γιά 18η συνεχή χρονιά καί φέρνει τίς ἐτήσιες ἀμυντικές δαπάνες της στά 35,3 δισ. δολάρια (σύμφωνα μέ ἀμερικανούς εἰδικούς, τά πραγματικά νούμερα εἶναι τριπλάσια!). Καί καθώς Εὐρωπαῖοι καί Ἀμερικανοί συνεχίζουν τό ἐμπάργκο στόν τομέα αὐτόν, ἔφεξε καί πάλι γιά τή... Ρωσία: Ἀεροσκάφη SU-27 καί SU-30, ὑποβρύχια κλάσης Kilo καί ἄλλα προηγμένης τεχνολογίας ὅπλα θά ἐνισχύσουν τήν κινέζικη Ἄμυνα μά καί τήν ρωσική Οἰκονομία.

Παράλληλα, ἡ πολιτική ἡγεσία τῆς Κίνας, πού μονοπωλεῖται ἀπό τό Κομμουνιστικό Κόμμα, δέχεται συνεχή κριτική ἀπό τή Δύση γιά ζητήματα «ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων». Τήν Πέμπτη λοιπόν, τό Πεκῖνο ἔδωσε στή δημοσιότητα τήν ἀναφορά του μέ τίτλο «Τά ἀνθρώπινα δικαιώματα στίς ΗΠΑ τό 2005». Ἡ ἀναφορά βασίστηκε κυρίως σέ ἀμερικανικά ΜΜΕ, θίγει διάφορους τομεῖς (π.χ. τά 78 προεκλογικά ἑκ. $ τοῦ Μπλούμπεργκ γιά τήν ἐπανεκλογή του στή Νέα Ὑόρκη ἤ τούς 100.000 νεκρούς Ἰρακινούς) καί καταληκτικά «καλεῖ τήν Οὐάσινγκτον νά κάνει ἀποφασιστικά βήματα γιά τή βελτίωση τῶν ἐπιδόσεών της στόν τομέα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων»! Ἄ, καί ποῦ εἶστε; Ὅλα αὐτά ἕναν μήνα πρίν πάει ὁ Ζιντάο ἐπισήμως στίς ΗΠΑ!

Πάντων χρημάτων μέτρον ο Καρνάβαλος

Η κωμική λαϊκή παράδοση έχει ιδιαίτερη ταυτότητα που τη διακρίνει από τις άλλες μορφές λαϊκής έκφρασης. Η συμβολική επανάληψη του δημιουργικού κύκλου των εποχών και η επιστροφή στο μυθικό παρελθόν αποτελεί σύστοιχο χαρακτηριστικό των καρναβαλικών εκδηλώσεων με το τελετουργικό της μεταμφίεσης και τα δρώμενα όπως η ενθρόνιση και η αποκαθήλωση και τελικά η παράδοση στην πυρά ενός εικονικού βασιλιά. Στις ποικίλες καρναβαλικές εκδηλώσεις ξεχωρίζουν η κατάλυση της σεμνοτυφίας, η απαλλαγή από τις συμβάσεις της καθημερινότητας, η έξαρση της ζωϊκής γονιμότητας, η συμβολική ή και πραγματική άσκηση βίας. Αν και η εορταστική ευφροσύνη του άφθονου γέλιου συνδέεται με την απελευθέρωση από συμβατικούς περιορισμούς και τη χειραφέτηση από την καταπίεση που επιβάλλει ο κώδικας κοινωνικής συμπεριφοράς, το στοιχείο της πρόκλησης, σύμφυτο με τη διακωμώδηση των πάντων ενίοτε προσλαμβάνεται και ως αφόρμηση για την παράβαση και άλλων κωδίκων. Εννοούμε πρωτίστως του κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας σε μια πόλη που σεμνύνεται για την υψηλή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και το σεβασμό προς τον καταναλωτή.

Οι τελετάρχες των ψευδώνυμων Θρακικών Λαογραφικών εορτών στον εσωτερικό δεσμό της λαϊκής γιορτής με το λαϊκό γέλιο, δηλαδή του τελετουργικού με το καθαυτό κωμικό διαβλέπουν εντέλει μόνο την διακωμώδηση ανυπεράσπιστων θεατών και εν δυνάμει καταναλωτών. Αυτή η συστηματική αισχροκέρδεια και εξαπάτηση ανύποπτων επισκεπτών του Καρναβαλιού της Ξάνθης, όπως και στις κατ' επίφαση Γιορτές της Παλιάς Πόλης δεν φαίνεται να συγκινεί κανένα. Ούτε και τις εκ του νόμου εντεταλμένες αρχές, που παραμένουν σιωπηλοί θεατές σε Θέατρο Σκιών.

Το κούφιο νταηλίκι, ή κατά περιπτώσεις επιβολή κεφαλικού φόρου ήταν σχεδόν κυρίαρχη πρακτική στο εορταστικό τριήμερο. Εισιτήριο εισόδου και επιπλέον καταβολή αντίτιμου για κάθε κατανάλωση, ελλιπείς μερίδες, εξωφρενικές αυξήσεις, κατάλυση στοιχειωδών αγορανομικών διατάξεων, και προ πάντων περιφρονητική συμπεριφορά. Μήπως τελικά η πόλη με τα χίλια χρώματα έδειξε το ένα και μοναδικό της πρόσωπο σε περιόδους εορταστικής ασυδοσίας; Την στενή σχέση τυχάρπαστων εμπόρων και απαίδευτων ταγών που απολαμβάνουν σαδιστικά τη λατρεία του εφήμερου κέρδους; Όσοι επισκέφθηκαν την Ξάνθη γνωρίζουν πλέον τι σημαίνει Τοπικό Σύμφωνο Παράδοσης χωρίς πανελλήνια βέβαια πρωτοπορία.

ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Ἔχει φουντώσει γιὰ τὰ καλὰ ἡ συζήτηση γιὰ τὴν τριτοβάθμια ἐκπαίδευση στὸ κρατίδιο. Ρεπορτάζ, ἀναλύσεις, ἐπιφυλλίδες, ἐπιστολὲς στὶς ἐφημερίδες, γραμμένα τὰ περισσότερα ἀπὸ πανεπιστημιακούς, συνεπικουρούμενα ἀπὸ ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρουσες ἐκπομπὲς στὴν TV, παραβιάζουν ἀνοιχτὲς θύρες, ἀποκαλύπτοντας ὅσα οἱ παροικοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ γνωρίζουν –καὶ περιβάλλουν μὲ ὀμερτά- ἐδῶ καὶ χρόνια.

Ὁμοφωνοῦν ὅλα σὲ μία κοινὴ διαπίστωση: ἡ παρακμὴ ἔχει φτάσει σὲ ὁριακὸ ἐπίπεδο. Ὅσο πολιτικὰ ὀρθὴ φρασεολογία καὶ νὰ χρησιμοποιήσουν, ἡ συσσωρευμένη βρώμα ἐτῶν ἔχει ξεχειλίσει καὶ ὄζει. Κατὰ μία ἐντυπωσιακὴ σύμπτωση μάλιστα ὁμοφωνοῦν καὶ στὴν ἀνάδειξη τῶν, ἢ μᾶλλον, τῆς αἰτίας: ἡ ἀπόλυτη κομματοκρατία, ὁ καρκίνος ποὺ κατατρώει τὰ σωθικὰ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κρατιδίου, ἔχει παρεισφρύσει ὁλοκληρωτικὰ καὶ ἐδῶ.

Καὶ μόνη ἡ ἀκροθιγὴς ἀναφορὰ ὁρισμένων στοιχείων τῆς κρίσης, προκαλεῖ θλίψη. Ἀνεξέλεγκτη δημιουργία Τμημάτων καὶ Σχολῶν μὲ ἀνύπαρκτες πολλὲς φορὲς ὑποδομές, σκορπισμένων σὲ διάφορες πόλεις μὲ λογικὲς τόνωσης τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς καὶ αὐταπόδεικτη τὴν ἀπώλεια ὁποιασδήποτε ἀκαδημαϊκότητας καὶ ἐπιστημονικῆς ὥσμωσης ἀνάμεσά τους. Δραματικὴ ὑποβάθμιση τοῦ ἐπιπέδου σπουδῶν λόγω τῶν ἀθρόα εἰσερχομένων φοιτητῶν μὲ μονοψήφιες (πιὸ κοντὰ στὸ μηδέν) βαθμολογίες. Μοναδικὰ ἑλληνικό=σχιζοφρενικὸ φαινόμενο, νὰ προκαλεῖται ἀντίδραση ἀπὸ πόλη γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο νὰ εἰσέρχονται πλέον στὸ Πανεπιστήμιο ὅσοι θὰ γράφουν πάνω ἀπὸ τὴ βάση, ἀφοῦ ἔτσι θὰ μειωθεῖ κάθετα ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτούντων σ΄ αὐτὴν (Φλώρινα). Παραγωγὴ στρατοῦ ἡμιμαθῶν στὴν καλύτερη περίπτωση, ἀνέργων πτυχιούχων. Σημαντικὴ ὑποβάθμιση τοῦ ἐπιπέδου τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐκλεγόμενου συχνὰ μὲ ἀδιαφανεῖς, προσβλητικές τῆς προσωπικότητας διαδικασίες καὶ μὲ τοὺς ὑπαινιγμοὺς γιὰ χοντρὸ χρηματισμὸ τῶν ἰσχυρῶν ἐκλεκτόρων νὰ δίνουν καὶ νὰ παίρνουν. Ἡ περίπτωση Νανόπουλου ἦταν δυστυχῶς μόνο ἡ κορυφὴ τοῦ παγόβουνου. Σύζυγος, γιός/κόρη, ξάδελφος/η, κουμπάρος/α, μπατζανάκης, μέλος «φιλανθρωπικῆς ὀργάνωσης», γκόμενα πρύτανη/ἀντιπρύτανη παραμένουν τὰ ἀδιαφιλονίκητα προσόντα κατάληψης πανεπιστημιακῆς θέσης, ἰδιαίτερα ὅταν συνδυάζονται καὶ μὲ τὴν ἐκσυγχρονιστικὴ πασοκοσυνασπιστικὴ ἰδεολογία τοῦ φέροντος. Καταχρήσεις δημοσίου χρήματος (ἡ δίκη γιὰ τὰ κόκκινα supercars ἀπὸ τὸ Μαρανέλο καὶ τὰ 8 δισ. τοῦ Παντείου εἶναι σὲ ἐξέλιξη), ξεκοκκάλισμα προγραμμάτων, ἀδιαφανὴς διαχείριση, παντὸς εἴδους οἰκονομικὲς συναλλαγὲς - ζεῖ καὶ βασιλεύει τὸ ἕνα καὶ μοναδικὸ σύγγραμμα. Λυσσώδης προσπάθεια ἀντίδρασης στὴν ὑποχρέωση ἐλέῳ ΕΕ γιὰ ἀξιολόγηση, ἡ ὁποία στὸ κάτω κάτω πιθανότατα θὰ λάβει προσχηματικὸ χαρακτήρα καὶ θὰ ἀποτελέσει νέο πεδίο δόξης λαμπρὸ γιὰ κάθε εἴδους σκοτεινὴ συνδιαλλαγή. Ἡ φαρσοκωμωδία τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου γιὰ τὴν ἐλεύθερη τάχα διακίνηση ἰδεῶν, θλιβερὸ ἀπομεινάρι ἑνὸς ἐνδόξου παρελθόντος.*

Ἐν κατακλείδι, τὸ ἑλληνικὸ πανεπιστήμιο ἀπὸ χῶρος ἐλευθερίας, ἀξιοκρατίας, ἔρευνας, παραγωγῆς καὶ διακίνησης γνώσης, ἔχει μετατραπεῖ σὲ χῶρο ἀσυδοσίας, ἀπέραντης αὐθαιρεσίας, ἀναξιομετριοκρατίας, μηρυκασμοῦ καὶ ἀθρόας παραγωγῆς ἄχρηστων δημοσιεύσεων. Ἀπὸ χῶρος δημοκρατίας καὶ προόδου, σὲ χῶρο ἀντίδρασης καὶ χαλιναγώγησης τῆς ὅποιας ὁρμῆς ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὴν ἀτελείωτη διασκέδαση στὸ κατὰ τεκμήριο πιὸ ὑγιὲς κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα (θὰ ἔπρεπε νά) εἶναι πλέον ὁρατὰ καὶ σὲ ἀμβλύνοες, ἀκόμη καὶ σὲ ὅσους ἐξ αὐτῶν κατέχουν κορυφαῖες πολιτικὲς θέσεις.

Μὲ βάση τὰ παραπάνω, θὰ ἦταν ἀσύγγνωστη ἀφέλεια νὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς στὰ σοβαρὰ ὅτι καὶ στὸ ἐνταῦθα Ἵδρυμα - τὸ ὁποῖο ὡς συνήθως λάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας του ἀπὸ τὸν σχετικὸ διάλογο - δὲν συμβαίνουν grosso modo τὰ ἴδια. Ἂν μάλιστα ληφθεῖ ὑπόψιν ἡ ἀπόστασή του ἀπὸ τὸ κέντρο καὶ τὸ σχετικὸ ἀπυρόβλητο ποὺ αὐτὴ ἐξασφαλίζει, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν περίφημη ἀνεκτικότητα – γιὰ νὰ μὴ ποῦμε τίποτα ἄλλο - τῆς περιοχῆς, μᾶλλον τὸ ἀντίθετο εἶναι σφόδρα πιθανότερο. Πλεῖστα ὅσα τὰ περιστατικὰ ποὺ ἔχουν καταγραφεῖ καὶ ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ ἀνὰ χείρας ἐντύπου κατὰ καιρούς, ἐπιβεβαιώνουν ἁπλῶς ὅσα προαναφέρθηκαν. Θὰ ἐπανέλθουμε σ΄ αὐτὰ καὶ σὲ ἄλλα λεπτομερέστερα καὶ στὸ ἄμεσο μέλλον. Γιὰ τὴν ὥρα ἀπευθυνόμενοι κυρίως σὲ πολλοὺς φίλους πανεπιστημιακοὺς, ἀναρωτιόμαστε μόνο ἄν οἱ ἐπικείμενες πρυτανικὲς ἐκλογὲς θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἔκπληξη, καὶ ἀντὶ γιὰ ἀφορμὴ καταθλιπτικῆς ἐπιβεβαίωσης τῆς παντοδυναμίας τῶν γνωστῶν μηχανισμῶν νὰ γίνουν ἀπαρχὴ ἐξυγίανσης. Οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι, τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ προβλήματος δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπιφυλάσσουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους ρόλο γιὰ τὴ λύση του. Ἂς ξεκινήσει ἐπιτέλους κάτι ἐνδιαφέρον καὶ ζωντανὸ κι ἀπὸ δῶ.

**«Καταλήγοντας, διατυπώνω τούτη τὴν…ἀντιεπιστημονικὴ καὶ… ἀντιακαδημαϊκὴ ἄποψη: τρέφω μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη σὲ ἕνα ἐκλεκτορικὸ σῶμα ἀποτελούμενο ἀπὸ τὴ συμπαθή τάξη τῶν ἐκδορέων, παρὰ ἀπὸ τοὺς τηβεννούχους ποὺ κρύβουν τὸ στιλέτο μὲ τὸ ὁποῖο δολοφονοῦν τὴν ἀξιοκρατία, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζεται ὡς ποινικὸ ἀδίκημα».* (Ἀπὸ ἐπιστολὴ πανεπιστημιακοῦ στὴν «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 5/3/2006)

Σχόλια πτερόεντα

Διαβάζω στόν ἡμερήσιο Τῦπο τά στοιχεῖα τοῦ Μανώλη Δρεττάκη γιά τό **δημογραφικό** μας πρόβλημα καί στέκομαι στίς οἰκογένειες μέ τρία παιδιά: Στό σύνολο τῆς χώρας, ἀπό 51.830 τό 2003, αὐξήθηκαν - τρόπος τοῦ λέγειν, δηλαδή - σὲ 52.036 τό 2004 (αὔξηση μόλις 0,4%). Στό ἴδιο διάστημα τί συνέβη στή Θράκη; Στόν νομό Ἕβρου ἀπό 699 αὐξήθηκαν σὲ 758 (μία αὔξηση 8,4%), στόν νομό Ροδόπης ἀπό 438 ἔφτασαν τίς 475 (αὔξηση 8,5%) καί στόν νομό Ξάνθης ἀπό 864 πέρυσι φτάσανε τίς 906 (αὔξηση 4,8%). Μιλᾶμε δηλαδή γιά μιά συνολική αὔξηση λίγο κάτω ἀπό τό 7%, ἤτοι 17 φορές πάνω ἀπό τό πανελλαδικό ποσοστό! Τό σημειώνουμε ὄχι μόνο γιά νά ἐπαινέσουμε πάλι τό σοφό μέτρο τῆς ἐνίσχυσης τοῦ τρίτου παιδιοῦ ἀπό τήν ἑλληνική Ἐκκλησία (ἕνα μέτρο γιά τό ὁποῖο φάγαν τά λυσσιακά τους οἱ πολυπολιτισμικά περδόμενοι), ἀλλά καί γιά νά ἐπισημάνουμε τό πόσο ἁπλό εἶναι νά ἀνασχεθεῖ ὁ δημογραφικός κίνδυνος: Οὔτε τά ὠάριά μας ἔληξαν, οὔτε σύγχυση φύλου ἔχουμε (ὅλοι) πάθει· οἰκονομική στήριξη χρειάζεται ἀπό τήν ἀποκαλούμενη «ἑλληνική πολιτεία» καί αὐτό πιά δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητηθεῖ ἀπό κανέναν.

Γιά τόν πρῶτο, μᾶλλον, Θρακιώτη ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας δέν ἀναφερθήκαμε καθόλου. Κι αὐτό ὄχι μόνον γιατί ἀναδείχθηκε μέσα στό γνωστό πλαίσιο καί μέ τόν γνωστό τρόπο ἀνάδειξης ὅλων τῶν προκατόχων του, ἀλλά καί γιατί ἀπό μόνη της ἡ κοινή μας καταγωγή δέν τόν κάνει σέ τίποτε ἀξιότερό τους. Μακάρι νά ἰσχύει κάτι τέτοιο καί νά ἀποδειχθεῖ μελλοντικά. Ὅμως αὐτό τό τοπικιστικό ἀνακλαστικό κυριολεκτικά τό ἀπεχθανόμαστε. Περιποιεῖ τιμή στόν τόπο, λ.χ., ἡ θρακική καταγωγή τοῦ Γκαργκάνα τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος; Ἀποτελεῖ ἡ θρακική του ρίζα, ἔστω, μία ἀναγνωρίσιμη συνιστώσα στόν πολιτικό του βίο; Ἀναλόγως λοιπόν ἄν μεθαύριο, ὅ μή γένοιτο, ἐκτραχυνθεῖ ἡ Ἀστυνομία σέ βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θά μᾶς παρηγορεῖ τό ὅτι γνωρίζουμε κάποιους... συγγενεῖς τοῦ κ. **Δημοσχάκη**; Φτάνει πιά μέ τήν ἐπαρχιωτίλα καί τά συναφῆ συμπλέγματα! Ἂν ἡ θρακικότητα συνδέεται μέ μιά γνησιότητα, κάποια τιμιότητα, καί μιά προσωπική ἀξιοπρέπεια, μέ βασικά της δηλαδή χαρακτηριστικά, εἶναι καλοδεχούμενη καί ἐπαινετέα. Διαφορετικά οὐδόλως μᾶς ἐνδιαφέρει - καθώς μάλιστα δέν διεκπεραιώνουμε καί ρουσφέτια...

Διαβάζοντας τήν ἀνακοίνωση τοῦ **Συνασπισμοῦ** Ροδόπης, ἡ ὁποία «ἀπαντᾶ» στά σχόλια τοῦ δημάρχου Κομοτηνῆς Τ. Βαβατσικλῆ περί «βρώμικου '89», ἀναρωτιέται κανείς τί ἀκριβῶς συμβαίνει: Ζοῦμε ὅλοι ἐμεῖς πού παρακολουθοῦμε τά τεκταινόμενα σέ ἄλλη πόλη; Ζεῖ ὁ τοπικός Συνασπισμός σέ ἄλλο σῦμπαν; Ἢ ὑπάρχει κάτι ἄδηλο πού παίζεται κάτω ἀπό τό τραπέζι; Πῶς νά σχολιάσει κανείς τίς ἀπερίγραπτες κοινοτοπίες πού ἀραδιάζει ἡ «ἀπάντηση» καί, κυρίως, τί νά πιστέψει γιά μιά τέτοια ἐπιλογή ἀπό ἕνα κόμμα πού ὑποτίθεται ὅτι στηρίζει προοδευτική προοπτική καί κοινωνική εὐαισθησία; Νά τά κάνουμε πιό λιανά: Τί ἀκριβῶς ζήλεψε ὁ Συνασπισμός στήν ὑποψηφιότητα τοῦ Δάμωνα Δαμιανοῦ; Τήν (ἀνύπαρκτη) πολιτική του μαρτυρία; Τόν (ἄθλιο) πολιτικό του τυχοδιωκτισμό; Τήν (μηδενική) κοινωνική του παρουσία; Ἔχει γοῦστο νά μᾶς ποῦνε ὅτι λιμπίστηκαν τίς προγραμματικές του θέσεις καί διακηρύξεις! Λές καί εἴμαστε στήν χαώδη Ἀθήνα, ὅπου καθένας μπορεῖ νά αὐτοπαρουσιάζεται ὡς ὁτιδήποτε βολεύει τόν κῶλο του! Ἐδῶ, στήν μικρή Κομοτηνή, ὅλοι γνωρίζουν ὅλους - κανένα σκατό δέν περνιέται γιά λουκούμι, μέ ὅση ἄχνη καί νά πασαλειφτεῖ. Καί γιά νά γυρίσουμε στήν συγκεκριμένη περίπτωση, στόν (ἅπαξ, τοὐλάχιστον) ψευδομάρτυρα τοῦ Ντεντέ, ἕνα μόνο προσόν του δείχνει ἑλκυστικό: Ἡ ἀμέριστη τουρκική ὑποστήριξη, πού ἐκδηλώθηκε καί στήν πρώτη συνάντηση τοῦ «Ξενία», μέ ὅλον τόν προξενικό θίασο παρόντα. Μιλᾶμε λοιπόν γιά κουκιά σύντροφοι, καί πέραν αὐτοῦ οὐδέν;

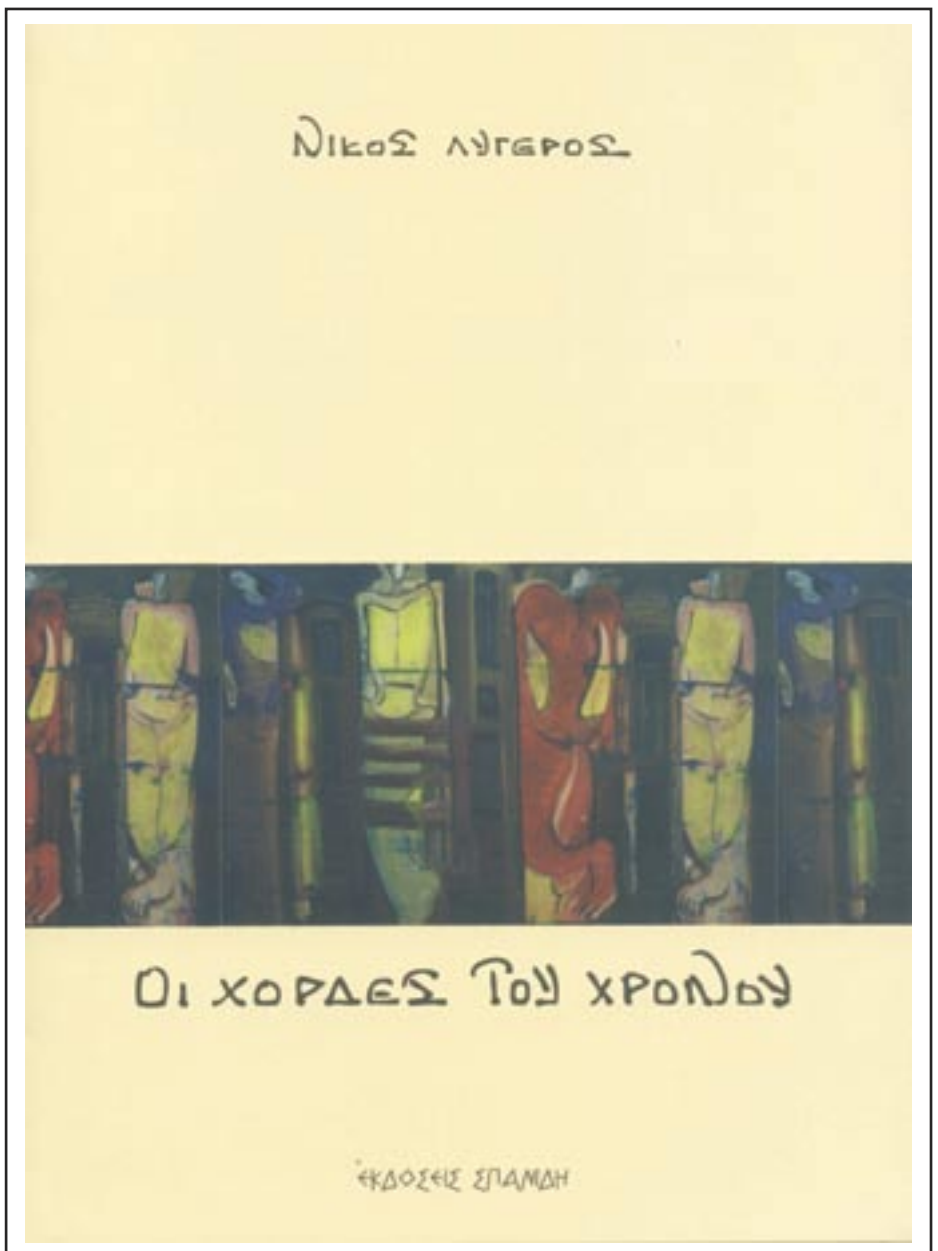

«Μέσα ἀπό τό βλέμμα τοῦ συγγραφέα ὑπάρχει τό ὅραμα μιᾶς ἄλλης Θράκης, πού δέν κλαίει πιά τή μοίρα της καί πού διεκδικεῖ τά δικαιώματά της, μιᾶς ἄλλης Μαύρης Θάλασσας πού πρέπει νά ζήσει τόν θάνατό της γιά ν' ἀνθίσει καί πάλι ἡ Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλῶν καί Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη

τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Ἰσμαήλ Μπεσικτσί: Ἡ φωνή τῆς τουρκικῆς συνείδησης

Ὁ Ἰσμαήλ Μπεσικτσὶ γεννήθηκε τό 1939 στήν πόλη Τσόρουμ. Μαρξιστής στή νεότητά του, δίδασκε κοινωνιολογία στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ Ἐρζερούμ ὅταν τόν κάρφωσε ἕνας συνάδελφός του γιά τίς πολιτικές του ἰδέες καί καταδικάστηκε (12-3-71) σέ φυλάκιση. Τό 1974 βγῆκε μέ ἀμνηστεία καί ἄρχισε νά ἀσχολεῖται μέ τό Κουρδικό. Μέ νέα φυλάκιση (1979-1987) καί συνέχιση τῶν σέ βάρος του δικῶν (κρατήθηκε μέχρι τό 1999), συμπλήρωσε 17 χρόνια στή φυλακή. Ἀπό τά 36 συνολικά βιβλία του, τά 32 ἀπαγορεύτηκαν. Παρά τίς ἀντιστασιακές του περγαμηνές, πού τίς συμπλήρωσε στά μπουντρούμια τῆς Τουρκίας, ἡ περίπτωσή του ποτέ δέν ἔτυχε τῆς προβολῆς* ἄλλων, πιό γνωστῶν (καί ὄψιμων) ἀντιφρονούντων (π.χ. Ὀρχάν Παμούκ). Παραθέτουμε κατωτέρω μεταφρασμένη πρόσφατη συνέντευξη τοῦ γενναίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, στόν δημοσιογράφο Ντεριὰ Σαζάκ τῆς «Μιλλιέτ» (13-3):

- Εἶστε ὁμιλητής στήν ἐκδήλωση τοῦ πανεπιστημίου Μπιλγκὶ Ἀπὸ Κουρδικὸ ζήτημα τῆς Τουρκίας". Ὡς διανοούμενος ποὺ ἀπὸ τὸ 1970 καὶ ἐντεῦθεν φυλακισθήκατε γιὰ 17 χρόνια γιά τίς ἔρευνες καὶ τίς ἀπόψεις σας περί τῶν Κούρδων, πῶς νιώθετε νὰ ἐκφράζεστε ἐλεύθερα γιὰ ἕνα θέμα πού θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμὸ;

Ι.Μ.: Στὴν Τουρκία ὑπάρχει μία ἐπίσημη ἄποψη, μία ἰδεολογία. Τὰ κόμματα καὶ τὰ πανεπιστήμια νὰ μὴν ἀνακατεύονται στὸ Κουρδικὸ θέμα. Αὐτὸ συντηρεῖται ἀπὸ τὸ κράτος μὲ ἀποφασιστικὸ τρόπο. Γιὰ παράδειγμα ἂν κάποιο κόμμα βάλει στὸ πρόγραμμά του ἄρθρο τοῦ τύπου "Στὴν Τουρκία ὑπάρχουν Κοῦρδοι, πρέπει νὰ ὑπάρξει ἐκπαίδευση στὰ κουρδικά, οἱ Κοῦρδοι πρέπει νὰ ἔχουν καὶ τὰ πολιτιστικὰ τοὺς δικαιώματα", τότε αὐτὸ τὸ κόμμα τὸ κλείνουν. Ἡ διοργάνωση αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου ἀπὸ τὴν Ἕνωση Πολιτῶν Ἐλσίνκι στὸ πανεπιστήμιο Μπιλγκὶ ἀποτελεῖ μία σημαντικὴ ἐξέλιξη. Ἀποτελεῖ νομίζω σημεῖο καμπῆς τῆς ἐπίσημης ἰδεολογίας.

- Εἶναι ἡ δεύτερη μεγάλη πρωτοβουλία τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων. Τὸ περασμένο καλοκαίρι, ὅταν τὸ ΡΚΚ εἶχε ἀνακοινώσει πὼς θὰ πιάσει πάλι τὰ ὅπλα, εἶχαν συναντηθεῖ μὲ τὸν πρωθυπουργὸ καὶ εἶχαν δώσει ἕνα μήνυμα εἰρήνης. Ἄλλωστε καὶ ὁ Ἐρντογάν στὸ Ντιαρμπακὶρ ὑπερασπίστηκε τὴ θέση πὼς "πρέπει νὰ κολυμπήσουμε μὲ τὴν Ἱστορία". Καὶ οἱ θέσεις σας "πηγαίνουν" στὴν ἵδρυση τῆς δημοκρατίας.

Ι.Μ.: Στὸ τέλος τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου ἱδρύονται νέα κράτη. Τὸ Ἰράκ, ἡ Ἰορδανία καὶ ἡ Παλαιστίνη σὰν προτεκτοράτα τῆς Βρετανίας. Ἡ Συρία καὶ Ὁ Λίβανος συνδεδεμένα μὲ τὴν Γαλλία. Ἐκείνη τὴν περίοδο οἱ Σοβιετικοὶ ἀκολουθοῦσαν ἀντικουρδικὴ πολιτική. Τῆς ἄρνησης. Τὰ κουρδικὰ πολιτικὰ αἰτήματα ἐκτιμήθηκαν ὡς μία πληγή.

- Πρὶν τὴν ἵδρυση τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας ὑπῆρχαν κύκλοι ποὺ ὑποστήριζαν τὴν ἰδέα ἑνὸς προτεκτοράτου τῶν ΗΠΑ ἀλλὰ ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ μὲ τὸν ἐθνοσωτήριο ἀγώνα του ὑποστήριξε τὸ ἀνεξάρτητο κράτος.

Ι.Μ.: Ναί, ἡ Δημοκρατία τὸ 1923 ἱδρύθηκε σὰν ἀνεξάρτητο κράτος. Ἡ συζήτηση γύρω ἀπὸ τοὺς Κούρδους ἐκείνη τὴν περίοδο πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἑξῆς: Γιὰ ποιὸν λόγο δὲν ἱδρύθηκε ἕνα Κουρδικὸ προτεκτοράτο, ὅπως ἔγινε μὲ τὴν Συρία καὶ τὸ Ἰράκ. Μετὰ τὸ 1919 ὑπῆρξε ἡ ἐξέγερση τοῦ σεΐχη Μαχμούτ. Ἤθελε ἀνεξάρτητο Κουρδιστάν. Ἡ Βρετανία δὲν τὸν ἀναγνώρισε καὶ τὰ κουρδικὰ αἰτήματα δὲν ἀντιμετωπίστηκαν. Δὲν δημιουργήθηκε οὔτε ἀνεξάρτητο Κουρδιστάν οὔτε ἄλλη δομὴ συνδεδεμένη μὲ τὴν Ἀγγλία. Οἱ Κοῦρδοι σὲ αὐτὴ τὴν περιοχὴ μοιράστηκαν ἀνάμεσα στὰ κράτη.

- Λέτε πώς ἡ Ἀγγλία δὲν στήριξε ἀλλὰ στὴν περίπτωση τῆς ἐξέγερσης τοῦ σεΐχη Σαΐτ δὲν ὑπῆρξε ρόλος τῆς Ἀγγλίας;

Ι.Μ.: Μποροῦμε νὰ κάνουμε λόγο γιὰ συνεννόηση μεταξὺ Κεμὰλ καί Βρετανῶν τοῦ τύπου «ἐμεῖς (οἱ Τοῦρκοι) θὰ παραιτηθοῦμε τῶν δικαιωμάτων μας στὴν Μοσούλη ἀλλὰ κι ἐσεῖς μὴ δεχτεῖτε τὸ αἴτημα τῶν Κούρδων γιὰ αὐτονομία".

- Ὁ Ἐρντογάν μιλώντας στὸ Ντιαρμπακὶρ ἔδωσε δημοκρατικὰ μηνύματα καὶ τὸ ΡΚΚ ἔναντι αὐτοῦ ἔκανε ἕνα μήνα "ἐκεχειρία". Δὲν θὰ ἦταν ἀνάγκη νὰ παρουσιαστοῦν σὲ αὐτὸ τὸ διάστημα πολιτικὲς κινήσεις ἐκπροσώπησης τῶν Κούρδων πέραν τοῦ ΡΚΚ; Ὁ πρωθυπουργὸς ἔμεινε μόνος. Στὰ πλαίσια τῆς ΕΕ δὲν ἔγιναν σημαντικὲς μεταρρυθμίσεις, ἡ ἄρση τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἐκδόσεις στὰ κουρδικά…

Ι.Μ.: Ἡ μεριὰ ποὺ δὲν κάνει βήματα εἶναι τὸ κράτος. Κατὰ τὴν ἄποψή μου ἂν τὸ κράτος κάνει ἕνα βῆμα, τότε τὸ ΡΚΚ κάνει 3 - 4 βήματα. Ἔτσι ἀντιλαμβάνομαι τὶς ὑποθέσεις τῆς ἐφημερίδας Ὀζγκιοὺρ Πολίτικα καὶ τοῦ καναλιοῦ Roj-TV. Καὶ τὸν ὅρο «βία» τὸν ἀντιλαμβάνομαι ὡς ἑξῆς: Ὅταν βλέπω τὴν κρατικὴ βία στὰ γεγονότα τοῦ Σέμντινλι θεωρῶ πὼς εἶναι πολὺ πιὸ σοβαρή. Ὅταν τὸ κράτος μειώσει τὴν βία του, ὅταν ἠρεμήσουν οἱ συνθῆκες, τότε θὰ ὑπάρξει καὶ θετικὴ ἀντίδραση τοῦ ΡΚΚ.

- Ἡ δικογραφία γιὰ τὴν ὑπόθεση Σέμντινλι δὲν ἀποτελεῖ μιά πρωτιά; Στὴν ὑπόθεση τοποθέτησης βομβῶν στὸ Σέμντινλι ὑπάρχουν στρατιωτικοὶ κατηγορούμενοι, καὶ ἡ ἔρευνα γιὰ τὸ "βαθὺ κράτος" φτάνει μέχρι τὴν Ἄγκυρα καὶ, μέσῳ κάποιων καταθέσεων σχετικὲς μὲ τὴν περίοδο ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν περιοχὴ ὁ στρατηγὸς Μπουγιουκανὶτ, μέχρι τὸ ἀρχηγεῖο τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς. Ὁ εἰσαγγελέας δὲν κουκούλωσε τὴν ὑπόθεση Σέμντινλι.

Ι.Μ.: Χωρὶς ἀμφιβολία σημαντικὰ πράγματα ὅπως καὶ ἡ συζήτηση γιὰ τὸ "Κουρδικὸ Ζήτημα τῆς Τουρκίας" καὶ ἡ κατάρτιση τοῦ κατηγορητηρίου ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα γιὰ τὴν ὑπόθεση Σέμντινλι. Ὅμως ἐγὼ θέλω νὰ προσθέσω ἐτοῦτο. Ἀπευθυνόμενοι στὸ ΡΚΚ τοῦ λένε "Μὲ τὰ ὅπλα δὲν μπορεῖς νὰ φτάσεις πουθενά, σταμάτα τὴν βία". Καλὰ κάνουν καὶ τὸ λένε, ἀλλὰ πολὺ σημαντικὸ νὰ λένε τὸ ἴδιο καὶ στὸ κράτος.

- Ποιὰ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ μέθοδος γιὰ νὰ ἀφήσει τὰ ὅπλα τὸ ΡΚΚ;

Ι.Μ.: Ἀπαιτεῖται μία πολιτικὴ ἀμνηστεία.

- Οἱ πέραν τοῦ ΡΚΚ πολιτικὲς κινήσεις δὲν μποροῦνε νὰ φέρουν λύση στὸ Κουρδικὸ ζήτημα; Πῶς θὰ ἐνδυναμωθοῦνε οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις;

Ι.Μ.: Ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ Βουλὴ ἔχουν καθήκοντα. Τὸ πλαφὸν ἐκπροσώπησης τοῦ 10% εἶναι πολὺ ὑψηλό. Μποροῦνε νὰ τὸ κατεβάσουν. Κόμματα ὅπως τὸ DEP καὶ τὸ HADEP, ποὺ στὴν ἐποχὴ τους πῆραν σημαντικὸ ἀριθμὸ ψήφων, δὲν μποροῦνε νὰ ἐκπροσωπηθοῦνε στὴ Βουλή. Οἱ ψῆφοι τῶν Κούρδων ἐξαφανίζονται. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν πλέον τέτοια προβλήματα.

- Γιὰ τὸ μέλλον τί σκέφτεστε; Μόνο τὸ κράτος ἔχει πρόβλημα; Δὲν εἶναι ἀνάγκη μετὰ τὴν θυσία 30.000 ἀνθρώπων μας μέσα σὲ 5 χρόνια νὰ ὑπάρξει ἄρνηση τῆς τρομοκρατίας ὡς μεθόδου;

Ι.Μ.: Πρέπει πλέον νὰ καθιερωθεῖ στὴν Τουρκία ἡ ἐλευθερία λόγου. Στὶς σχετικὲς μὲ τοὺς Κούρδους συζητήσεις ὑπάρχουν ἀκόμα περιορισμοί. Πρέπει νὰ κατηγορεῖτε τὴν ἐπίσημη ἰδεολογία ὅπως θέλετε. Ἂς ποῦμε ὅτι γράψατε ἕνα βιβλίο καὶ κάποιοι ἄλλοι εἶναι ἀντίθετοι σὲ αὐτὰ ποὺ γράψατε, κι αὐτοὶ πρέπει νὰ μποροῦνε νὰ κατηγορήσουν τὶς ἀπόψεις. Δὲν πρέπει νὰ μπαίνουν ἄνθρωποι στὴν φυλακὴ λόγω ἑνὸς βιβλίου. Ἡ καθιέρωση τῆς ἐλεύθερης κριτικῆς εἶναι πολὺ σημαντική.

- Ἡ κατάσταση στὰ νοτιοανατολικά ποιὰ εἶναι; Ἐσεῖς ἐναντιωθήκατε στὴ θέση ποὺ πῆρε ὁ Ὀτζαλάν μετὰ τὴν σύλληψή του, περὶ «ἐπίλυσης μέσῳ τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ». Ὑπερασπιστήκατε τὴν ἄποψη πὼς οἱ θέσεις ποὺ πῆρε στὸ Ἴμραλι ἀποτελοῦν ὀπισθοδρόμηση...

Ι.Μ.: Οἱ προτάσεις σχετικὰ μὲ τὸ κουρδικὸ κίνημα πρέπει νὰ γίνονται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἔξω κι ὄχι ἀπὸ τὸ Ἴμραλι. Σχετικὰ μὲ τὸ τί πολιτικὴ θὰ γίνει στὸ ὄνομα τῶν Κούρδων ὑπάρχουν στοιχεῖα ἔξω, ὑπάρχει ἡ Κίνηση γιὰ τὴν Δημοκρατικὴ Κοινωνία, αὐτοὶ μποροῦνε νὰ παράγουν ἰδέες. Δὲν πρέπει νὰ συζητοῦνται τὰ λεχθέντα τοῦ Ἴμραλι.

- Θεωρεῖτε πὼς ὁ Ὀτζαλάν μετὰ τὴν εἴσοδό του στὴν φυλακὴ τοῦ Ἴμραλι "ἔκλεισε μία περίοδο" καὶ ἄλλαξε ἀπόψεις;

Ι.Μ : Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος στὰ χέρια τοῦ κράτους. Ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ κράτους.

- Δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσει ἄνετα ;

Ι.Μ.: Μὰ εἶναι ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ κράτους. Αὐτὸ τὸ ξέρω ἐκ πείρας. Τὸ 1985, καὶ ἐνῶ ἤμουν στὴ φυλακή, ἔγραψα ἕνα γράμμα γύρω ἀπὸ τὸ Κουρδικὸ ζήτημα σὲ ἕναν φίλο μου. Μοῦ παρέδωσαν πίσω τὸ γράμμα μου καὶ μοῦ εἶπαν "Ἐσὺ καὶ στὴν φυλακὴ κάνεις ἐγκλήματα, θὰ λάβουμε πειθαρχικὰ μέτρα». Σὲ μία τέτοια κατάσταση, καὶ ἐνῶ ἐπρόκειτο γιὰ κάτι ἀθῶο, μόνο ἐπειδὴ ἀναφερόταν στοὺς Κούρδους… Ὅμως ὁ Ὀτζαλάν π.χ. λέει φράσεις τοῦ τύπου «Κηρύσσεται πόλεμος», λέει πὼς «Τὸ κράτος δὲν κάνει βήματα» καὶ «Προσφύγετε πάλι στὰ ὅπλα». Κάτω ἀπὸ τόσο στενὸ ἔλεγχο πῶς μπορεῖ νὰ μιλάει ἔτσι; Ἄρα καὶ τὸ κράτος εἶναι ποὺ ἔχει τὴν ἀνάλογη θέληση.

- Ἀκόμα καὶ ἂν ὁ Ὀτζαλάν στὸ σημεῖο ποὺ βρίσκεται λέει πὼς "Αὐτὲς οἱ δουλειὲς δὲν γίνονται μὲ τὰ ὅπλα" καὶ ὑποστηρίζει μόνον ἐξ ἀνάγκης πὼς τὸ Κουρδικὸ θέμα θὰ λυθεῖ μέσα στὴν δημοκρατία, καὶ τὰ λέει αὐτὰ ἀφοῦ συνελήφθη καὶ μετά, ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχουν κάποια σημασία; Τὰ λέει ἁπλᾶ γιὰ νὰ παραμείνει στὴ ζωή;

Ι.Μ.: Σωστὰ ἢ λάθος, πολιτικὴ πρέπει νὰ παράγουν αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται ἔξω. Πρέπει κάνοντας αὐτοκριτικὴ νὰ λέει "Στὸ παρελθὸν ὑπερασπιζόμουν αὐτό, τώρα ἔτσι σκέφτομαι". Ὁ Ὀτζαλάν λέει "Καί στὸ παρελθὸν αὐτὸ σκεφτόμουν".

- Στὸ σημεῖο πού βρισκόμαστε ποιὰ εἶναι ἡ εἰρηνικὴ λύση πού προτείνετε;

Ι.Μ.: Πρέπει νὰ ἐπικριθεῖ ἡ ἐπίσημη ἰδεολογία. Οἱ Κοῦρδοι τί θέλουνε; Πρέπει νὰ ἐκφραστοῦνε ἐλεύθερα. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι καινοτομία. Δὲν βγῆκε ἕνας ἀξιωματοῦχος νὰ τοὺς ρωτήσει τί θέλουνε… Στὸ συνέδριο παρόμοια πράγματα εἰπώθηκαν. Ἄραγε ὁμοσπονδία, αὐτονομία, κουρδικὴ ἐκπαίδευση; Νὰ γίνουν δημοσκοπήσεις καὶ νὰ μάθουμε τί θέλουν οἱ Κοῦρδοι. Ὅλοι θέλουνε λύση χωρὶς βία, στὰ πλαίσια αὐτὰ πρέπει καὶ τὸ κράτος νὰ μειώσει τὴν βία.

- Στὴν ἀντίθεση τῶν Δυτικῶν στοὺς Κούρδους ἔπαιξε μήπως ρόλο ἡ στήριξη πού παρεῖχαν οἱ Κοῦρδοι στὸν ἐκτοπισμὸ τῶν Ἀρμενίων τὸ 1915;

Ι.Μ.: Κατὰ τὴν γνώμη μου δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸ ἀρμενικὸ ζήτημα. Ἡ ἀντίθεσή τους πηγαίνει μέχρι τὶς σταυροφορίες. Τοὺς σταυροφόρους τοὺς σταμάτησε ὁ Σελατὶν καὶ ἐκεῖνον τὸν ξέρουν ὡς Κοῦρδο καὶ ὄχι ὡς Ἄραβα.

- Σήμερα, στὶς ἀρχὲς τοῦ 21 αἰώνα, ποῦ βρισκόμαστε; Μετὰ τὴν ἐπέμβαση τῶν ΗΠΑ στὸ Ἰρὰκ διαμορφώνονται νέες δομὲς στὴν περιοχή. Ἡ Τουρκία τὴν δεκαετία τοῦ 90 ἔχασε 30.000 ἀνθρώπους. Πρέπει νὰ ἐξαχθοῦνε μαθήματα ἀπὸ αὐτό.

Ι.Μ.: Εἶναι φυσικὰ σημαντικὸ νὰ συζητοῦνται λύσεις στὸ πανεπιστημιακὸ περιβάλλον. Ὅμως παρατηρώντας τὶς συζητήσεις ποὺ γίνονται ἐδῶ δὲν μποροῦμε νὰ περιμένουμε πὼς τὸ κράτος θὰ κάνει κανένα σημαντικὸ βῆμα.

- Οἱ Κοῦρδοι δὲν εἶναι ἰσότιμοι πολίτες;

Ι.Μ.: Ὑπάρχουν κάποιες πτυχὲς τῆς ἐπίσημης ἰδεολογίας ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶναι σημαντικὸ νὰ λυτρωθοῦν. Στὸ παρελθὸν ὑπῆρχε ἄρνηση τῆς ὕπαρξης τῶν Κούρδων. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς μεταρρυθμίσεις δὲν πέρασαν στὴ ζωή. Ὁ Ντεμιρὲλ τὸ 1991 εἶχε πεῖ "ἀναγνωρίζουμε τὴν κουρδικὴ πραγματικότητα" καὶ ὁ Γιλμὰζ πὼς "ὁ δρόμος γιὰ τὴν Ε.Ε. περνάει ἀπὸ τὸ Ντιαρμπακίρ". Τέλος ὁ Ἐρντογάν ἀνέφερε πὼς "Καὶ τὸ κράτος ἔκανε λάθη στὸ παρελθόν". Ὅλα αὐτὰ εἶναι σημαντικὰ ἀλλὰ δὲν περνᾶνε στὴν πράξη.

- Ἡ παρουσία τῶν ΗΠΑ στὸ Ἰρὰκ πόσο ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ ἀνεξάρτητο Κουρδιστάν στὸ βορρά; Ἱδρύεται μήπως ἕνα ἀκόμη προτεκτοράτο, ὅπως εἶχε ἱδρυθεῖ τὸ Ἰρὰκ ἀλλὰ τώρα ὑπὸ τὴν προστασία τῶν ΗΠΑ;

Ι.Μ.: Ἀφοῦ ἀναφέρουν τὸν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ὡς πόλεμο μοιρασιῶν, τότε αὐτὴ ἡ μοιρασιὰ εἶχε γίνει στὸ Κουρδιστάν. Τότε ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις ἦταν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, τώρα εἶναι οἱ ΗΠΑ.

- Πληρώνει δηλαδὴ ἡ ἱστορία τὸ χρέος της πρὸς τοὺς Κούρδους;

Ι.Μ.: Ἄνοιξαν μεγάλα ρήγματα στὸ καθεστὼς ποὺ ἱδρύθηκε τὴν δεκαετία τοῦ 20 στὸ Ἰράκ. Οἱ ΗΠΑ δὲν ἦρθαν στὸ Ἰρὰκ γιὰ νὰ σώσουν τοὺς Κούρδους ποὺ καταπιέζονταν.

- Γιὰ τὸ πετρέλαιο..

Ι.Μ.: Στὶς δεκαετίες τοῦ 70 καὶ τοῦ 90 οἱ Κοῦρδοι ἔμειναν μόνοι. Καθὼς ὑπῆρχε ἡ ἐναντίωση στὴν ἐπέμβαση τῶν ΗΠΑ στὸ Ἰρὰκ, τὰ χημικὰ ὅπλα ἀναφέρονταν ὡς ψέμμα. Ὅμως αὐτὰ τὰ ὅπλα χρησιμοποιήθηκαν ἀνελέητα στὴν Χελέπτσα καὶ ἀλλοῦ σὲ βάρος τῶν Κούρδων.

- Τὸ 1970 τὸ πρῶτο κόμμα ποὺ εἶχε συζητήσει τὸ κουρδικὸ θέμα (ΤΙΡ) τὸ ἔκλεισαν. Ἐσεῖς μείνατε 17 χρόνια στὴ φυλακὴ ἐξαιτίας τῶν βιβλίων σας. Σήμερα "σᾶς χειροκροτοῦν". Τριάντα χρόνια μετά, πῶς θυμᾶστε ἐκεῖνες τὶς μέρες;

Ι.Κ. : Κοιτώντας τὰ τελευταῖα 40 χρόνια, καὶ σὲ σχέση μὲ τὸ 1960, ὑπάρχουν σημαντικὲς ἐξελίξεις. Τότε τὸ νὰ πεῖς πὼς ὑπάρχουν Κοῦρδοι ἦταν ἀδίκημα. Ἂν παρατηρήσει ὅμως κανεὶς τοὺς χιλιάδες ἀνθρώπους ποὺ πέθαναν ἀφοῦ παρουσιάστηκε τὸ ΡΚΚ τὸ 1980, τὶς μετακινήσεις πληθυσμῶν, τὶς δολοφονίες ἀγνώστων δραστῶν καὶ τὶς ἐκκενώσεις χωριῶν δὲν μπορεῖ νὰ πεῖ πὼς εἶναι ἀρκετὰ αὐτὰ ποὺ ἔγιναν.

- Ἡ Τουρκία τί εἴδους πολιτικὴ πρέπει νὰ ἀκολουθήσει στὸ Βόρειο Ἰρὰκ ;

Ι.Μ.: Οἱ ἐμπορικὲς σχέσεις βοηθοῦν ἀρκετὰ τὴν ἐξομάλυνση. Ὑπάρχουν ἐξελίξεις σὲ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο. Οἱ Τοῦρκοι ἐπιχειρηματίες κάνουν ἐπενδύσεις. Διάβασα ὅτι ἀκόμα καὶ ὁ ΟΥΑΚ πῆρε δουλειὰ ἐκεῖ. Ὅσο ἐξελίσσονται αὐτὲς οἱ σχέσεις, ἀλλάζουν καὶ οἱ ἐχθρικές ἀπόψεις.

*** Ἐμεῖς πρωτομάθαμε γιά τήν συγκλονιστική περίπτωση τοῦ «Τούρκου Γκάντι» πρό δώδεκα περίπου χρόνων ἀπό τόν Κοῦρδο ἱστορικό Ἀλῆ Καρδοῦχο, ὁ ὁποῖος πάντα ἀναφερόταν στό ὄνομα τοῦ Μπεσικτσί μέ ἄπειρο σεβασμό.**

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

Δημοσιεύσαμε στό προηγούμενο φῦλλο μας τήν εἰσήγηση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Δημήτρη Φυσεκίδη στήν ἡμερίδα τῆς Ξάνθης γιά τήν Πομάκικη τριγλωσσία (τίτλος: «Ὁ δάσκαλος εἶναι χαζός»), δυστυχῶς ὅμως παραλείψαμε τό ὄνομα τοῦ εἰσηγητῆ. Ζητᾶμε συγγνώμη (γαμῶτο, πῶς τά καταφέρνουμε, καί τά χειρότερα τά κάνουμε σέ φίλους!)

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Σέ πρόσφατη (8-3-06) ἀνακοίνωσή της ἡ ΟΛΜΕ, ἀναφορικά μέ ἐρωτήματα ἐκπαιδευτικῶν, γονέων καί μαθητῶν σχετικά μέ ἐπισκέψεις σχολείων σέ πολυκαταστήματα καί ἐμπορικούς οἴκους (ὅπως τό **The Mall**), τό Δ.Σ. τῆς ΟΛΜΕ ἀνακοίνωσε μεταξύ ἄλλων ὅτι «*οἱ ἐπισκέψεις, οἱ ἐκδρομές καί γενικά οἱ δραστηριότητες τῶν σχολείων πρέπει νά εἶναι συμβατές μέ τούς σκοπούς τῆς Ἐκπαίδευσης κι ὄχι μέ ἀγοραῖες «ἀξίες», ὅπως ὁ καταναλωτισμός*». Εὔστοχα σημειώνεται ἐπίσης ὅτι «*τό σχολεῖο ὀφείλει, στούς δύσκολους καιρούς πού ζοῦμε, νά ἀντισταθεῖ συλλογικά, μέ κάθε πρόσφορο τρόπο, στόν ἐκμαυλισμό τῶν μαθητῶν, στήν ἔκπτωση ἀξιῶν καί στή δημιουργία συνείδησης ἀγοραστῶν, θεατῶν καί χειραγωγούμενων πολιτῶν*». Τέλος, στήν ἀνακοίνωση καλεῖται ὁ ἐκπαιδευτικός κόσμος νά συμβάλει στήν ἀνάπτυξη ἑνός ἐκπαιδευτικοῦ κλίματος καί στήν δημιουργία ἑνός πλαισίου δραστηριοτήτων μέ κυρίαρχο τό πολιτιστικό καί μορφωτικό στοιχεῖο, μακρυά ἀπό τήν ἐμπορευματοποίηση καί τίς ἐκδηλώσεις χαμηλοῦ ἐπιπέδου.

Νομίζουμε ὅτι ὄχι ἁπλῶς ἐπρόκειτο γιά μιάν ἀναγκαία τοποθέτηση τῆς ΟΛΜΕ (εἶχε παραγίνει τό κακό μέ τίς σχολικές σπονδές στό Λατσομάγαζο) ἀλλά πώς εἶναι μιά θαυμάσια εὐκαιρία νά ἀνακινηθεῖ τό ζήτημα ἀκριβῶς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλίματος πού ἀναφέρει καί ἡ Ὁμοσπονδία στήν ἀνακοίνωσή της. Εἰδικά τό ζήτημα τῶν σχολικῶν ἐκδρομῶν ἔχει φτάσει στό μή παρέκει καί ὅλοι κάνουν σάν νά μήν γνωρίζουν τί σημαίνει σχολική ἐκδρομή Λυκείου, ὅτι βρίσκεται δηλαδή κατά κανόνα στόν ἀντίποδα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πνεύματος: **Ἕνα θεσμοθετημένο ξεσάλωμα τοῦ μαθητόκοσμου, στό ὁποῖο ὁ συνοδός καθηγητής ὑποχρεοῦται νά εἶναι μάρτυρας** (καί μέ τίς δυό σημασίες τῆς λέξεως), συχνά δέ καί... Φιλιππινέζος.

Ὅταν τό φθινόπωρο τοῦ 2004 ἔγινε τό τελευταῖο πολύνεκρο τροχαῖο δυστύχημα μέ λεωφορεῖο πού μετέφερε μαθητές, εἶχε γίνει μία συζήτηση καί γιά κατάργηση τῶν πολυήμερων ἐκδρομῶν. Δυστυχῶς ἡ κατάσταση ἔκτοτε συνεχίζεται περίπου ἀμετάβλητη: μέ μεγαλύτερη μέν μέριμνα γιά τήν ἀσφαλή μεταφορά τῶν παιδιῶν, χωρίς καμμία ὅμως μέριμνα γιά τό εἶδος τῆς ἐκδρομῆς καί τῆς διασκέδασης πού προσφέρεται στόν τόπο τοῦ προορισμοῦ (κυρίως στή Ρόδο). Καί πῶς εἶναι δυνατόν νά συμβιβαζόμαστε ὡς λειτουργοί τῆς ἐκπαίδευσης μέ τήν προγραμματισμένη κραιπάλη, μέ τήν ἀνυπαρξία μιᾶς ἐλάχιστης μορφωτικῆς διάστασης, μέ τήν δυσφήμηση τῆς ἔννοιας τοῦ σχολείου; Μήπως ἡ ἀνακίνηση τοῦ θέματος ἀπό τήν ΟΛΜΕ εἶναι μιά εὐκαιρία νά δοῦμε ὅλοι, κοινωνία καί ἐκπαιδευτικός κόσμος, τό χάλι μας;

Κ.Κ.

ΠαΣοΚ: Συνεστίαση μέ μηνύματα

Γιὰ πρώτη φορά μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ στήν Κομοτηνή τὸ ΠΑΣΟΚ διοργάνωσε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία συνεστίαση γιὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους του. Καλοὶ καὶ κακοὶ ΠΑΣΟΚοι λοιπὸν συνωστίσθηκαν γιὰ νὰ δειπνήσουν στὸ ξενοδοχεῖο *Chris and Eve* τὸ Σαββατόβραδο 11 Μαρτίου καὶ νὰ ἀκούσουν τὸν ὁμιλητὴ **Χάρη Καστανίδη**. Εἶναι ἐνθαρρυντικὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀθρόας συμμετοχῆς κόσμου (ἐπιτέλους νὰ ἀρχίσει νὰ φαίνεται ἡ ἀπαραίτητη σὲ κάθε δημοκρατία ἀντιπολιτευτικὴ δυναμική) καὶ τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτυχίας ποὺ μὲ πολλὴ φινέτσα φτιασίδωσε τὴν ἀκόμα καὶ τώρα ἀντιαισθητικὴ εἰκόνα ποὺ ἔχει τὸ (καθεστωτικό) ΠΑΣΟΚ καὶ τὰ στελέχη του. Ἡ δὲ προβολὴ σὲ video wall ἑνὸς ἀξιοπρόσεκτα καλὰ δουλεμένου σπὸτ διαμόρφωσε εὔφορο συναισθηματικὰ ἔδαφος γιὰ τὴν πολιτισμένη κομματικὴ ἐκτόνωση τῶν συμμετεχόντων. Ἕνας συγκροτημένος καί παραστατικός ὁμιλητὴς (Καστανίδης) ἔδωσε μὲ ἐπιχειρήματα καὶ ἀμεσότητα τὴν εἰκόνα μίας σοβαρῆς καὶ σίγουρης ἀντιπολιτευτικῆς παρουσίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πανελλήνια ἐπικαιρότητα, ἀναφέρθηκε εὔστοχα σὲ «Ἕλληνες τῆς πλειονότητας» καὶ **«Ἕλληνες τῆς μειονότητας»** πρᾶγμα ἰδιαίτερα χρήσιμο τοπικὰ γιὰ τὴν ἄρση παρεξηγήσεων καὶ… ἀπύθμενων ὀρέξεων. Φωτογράφησε ἔμμεσα πλὴν σαφέστατα τὴν ὑποψηφιότητα **Βαβατσικλῆ** (π.χ. μὲ τὴν περιττὴ ὑπὸ ἄλλες συνθῆκες ὀνομαστικὴ ἀναφορὰ στὸν Τάσο ὡς δήμαρχο καὶ μὲ τὴν ἐπανειλημμένη ἐπίκληση τῆς κομματικῆς ἑνότητας) ὡς μοναδικὴ λογικὴ καὶ ρεαλιστικὴ γιὰ ἕνα ὑπεύθυνο κόμμα ἐξουσίας καὶ τὴν αὐτοδιοικητικὴ του ἐκπροσώπηση.

Σημειώνουμε καί τίς διαφωνίες μας: Πρῶτον, σέ σχέση μέ τήν ἀναφορὰ τοῦ ὁμιλητῆ σὲ δικαιώματα «τῆς μειονότητας», προτιμοῦμε ἁπλᾶ τά δικαιώματα τῶν σύγχρονων Εὐρωπαίων πολιτῶν καί τὴν πολιτικὴ τῆς μὴ διάκρισης. Καὶ δεύτερον, ἡ πρόβλεψη γιὰ ΠΑΣΟΚική προώθηση τῆς «δημοκρατικῆς» δυνατότητας γιά ἀποφασιστικὴ παρέμβαση τῶν τοπικῶν κοινοτήτων στὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα τῶν σχολείων, ἐμᾶς μᾶς βρίσκουν ἐξαιρετικά καχύποπτους. Τέτοιες κατευθύνσεις ὁδηγοῦν γενικά πρός τήν ἀναίρεση τοῦ δημόσιου χαρακτήρα τῆς Παιδείας, μά καί (τοπικά) εὐνοοῦν τήν ἀνάδυση προβλημάτων σὲ περιοχὲς μὲ εὐκόλως χειραγωγούμενες ὁμάδες (π.χ. τυφλῆς κεμαλικῆς προσωπολατρίας, ὅπως ἡ Θράκη).

Τέλος, ἡ φράση - πυροτέχνημα τοῦ συμπαθοῦς (καί σέ μᾶς) Χ. Καστανίδη, πού ἀναπαράχθηκε κατά κόρον, γιά ὅσους **«ζοῦν γιά τό ΠαΣοΚ κι ὄχι ἀπό τό ΠαΣοΚ»**, ποῦ ἀπευθυνόταν; Θυμίζουμε ἁπλῶς ὅτι ὁ ἴδιος ἐκλέγεται βουλευτής **συνεχῶς ἀπό τά 25 του χρόνια**. Ἀπό τί ζεῖ λοιπόν ὁ ἴδιος;

Για την αυτοχθονία των Πομάκων

Του Χρήστου Κηπουρού*

Από το 1985 έχω γράψει ότι πρόκειται για έναν αυτόχθονα Θρακικό λαό. Και ότι δεν είναι ούτε Έλληνες ούτε Τούρκοι ούτε Βούλγαροι. Ναι μεν ήταν χριστιανοί πριν εξισλαμιστούν, όμως τι ήταν πριν εκχριστιανιστούν; Σε ποιον θεό πίστευαν; Σε αυτό το ερώτημα απαντούν κατά τη γνώμη μου, οι βραχογραφίες. Και δια αυτών των ιδίων, το παρόν κείμενο. Απλούστατα, όπως όλοι οι υπόλοιποι αρχαίοι Θράκες πίστευαν σε ένα συμπατριώτη τους. Όπως και οι Έλληνες παππούδες, σε ένα Θράκα εξ αίματος και ταυτόχρονα έναν Έλληνα και κοσμοπολίτη εξ ιδεών. Εξ ου και η διάχυση της υστεροφημίας του μύθου. Από τους Δελφούς μέχρι την Ετρουρία, και από τη Ροδόπη, τον Έβρο και τον Όλυμπο, μέχρι τη Μεσσηνία και τη Λακωνία.

Να το πω όμως και διαφορετικά. Οι Πομάκοι δεν χρειάζονταν να εκχριστιανιστούν ώστε να σταυρώνουν, όπως και μέχρι σήμερα, το ψωμί, το αποδεικτικό αυτό της γονιμότητας της μητέρας γης. Ήξεραν τον σταυρό πολύ πριν. Από τότε άρχισαν να τον βάζουν στα ψωμιά τους οι Πομάκισσες. Στο δρόμο τους ήταν τόσους αιώνες και τώρα στον τόπο τους είναι οι βραχογραφίες (1). Δεν έφυγαν. Και δεν χρειάζονταν καν να ήταν του 1100 ή του 900 π.Χ., ας ήταν πιο νέες. Μπορεί ο αρχαιολόγος Δ. Τριαντάφυλλος -ίσως αποδειχθεί το πιο σημαντικό του εύρημα- να τις ανακάλυψε εδώ και κάποιες δεκαετίες, όμως οι Πομάκοι τις γνωρίζουν εδώ και κάποιες χιλιετίες. Να πω επίσης ότι η σύμπτωση Πομακικών εορτών με αντίστοιχες χριστιανικές και με αρχαίες Θρακικές, δεν είναι όλη η αλήθεια. Ας μην πάω στην τριάδα: **Θράκας ιππέας, Άγιος Γεώργιος, Εντρελές**. Ας μείνω στον Προφήτη Ηλία, μια και στην περιοχή λατρεύονταν πολύ πιο πριν, ένας άλλος προφήτης. Ο Ορφέας. Αψευδή μάρτυρα, αποτελούν τα ευρήματα της περιοχής. Είτε είναι βραχογραφίες είτε συντρίμματα ναού είτε και μεγαλιθικοί τάφοι. Και ο αψευδέστερος, θα υπάρξει με την επιστροφή των τσαπιών.

Αν και σέβομαι όλες τις θρησκείες, η παιδεία αυτή που αναπτύσσω ερμηνεύει επίσης, τα δυο τουρκικά μέτρα και σταθμά ως προς τους λεγόμενους αιρετικούς Πομάκους της περιοχής. Για την ίδια αιτία που ο Εβραίος προφήτης αντικατέστησε τον Ορφέα, κάποιος άλλος έπρεπε να τον αντικαταστήσει και αυτόν. Και άμα ήταν και τοπικός Άγιος, τόσο το καλύτερο. (...) Οι λογικές σκέψεις που γίνονται, οφείλουν να απαντήσουν σε αυτό το ερώτημα: πώς προέκυψε η χρονική σύμπτωση της εορτής που έλεγα, ανεξαρτήτως θρησκειών Η μια εκδοχή είναι ότι εόρταζαν τον Προφήτη Ηλία. Το οποίο σημαίνει ότι για να αντιμετωπίσει η Χριστιανική θρησκεία τα γνωστά φαινόμενα του παγανισμού, πολλούς αιώνες πριν, αρκετούς δε μετά Χριστόν, είχε αντικαταστήσει τον Ήλιο με τον Ηλία, του οποίου το όνομα είναι

Βραχογραφία στή Ρούσσα

ομόηχη λέξη. Ο λόγος για τον Εβραίο προφήτη, που έζησε τον 9ο π.Χ. αιώνα, το δε όνομα (Ελιγιάχου) παραπέμπει στο θεό (Ιλί). Αν λοιπόν υπήρξε η κίνηση αυτή με τον Ηλία, εκτός του όποιου βάρους του ονόματος, σχετίζεται και με το γεγονός της διεξαγωγής του αγώνα της Χριστιανικής θρησκείας μέσα σε Ορφική έδρα. Ήταν ένας αγώνας εκτός έδρας. Στον τόπο του ήλιου και του Ορφέα, στο Χίλγια: Χίλια, Ήλιος, Ηλίας. Ιλί. Ενδιαφέρουσα ομοηχία.

(...) Και κάτι άλλο. Καμμιά θρησκεία δεν κινδυνεύει από παγανισμούς κλπ.. Θρησκείες υπήρχαν ανέκαθεν σε όλους τους λαούς και θα συνεχίσουν να υπάρχουν. Μαζί με την φιλοσοφία, την τέχνη και την επιστήμη, απαρτίζουν το πλαίσιο των πνευματικών δραστηριοτήτων του ανθρώπου από τότε που ενώνεται με άλλους και αρχίζουν να υπάρχουν οι λαοί και οι κοινωνίες. Το ζήτημα είναι αυτό που προσφέρει ο Ορφέας μέσα από τον μύθο του, παρέχοντας την ισχυρή αυτή γραπτή ένδειξη σε βράχους ότι οι Πομάκοι είναι αυτόχθονες, με τα περί σταυρού δηλαδή κλπ., να μη μείνει μέχρι εδώ.

Ειδικά η Ελληνική Πολιτεία όπως και η γειτονική Βουλγαρία, έχουν να αντλήσουν από τον πλούτο αυτόν. Ένα παράδειγμα είναι οι πολιτικές στο Πομακικό. Οι οποίες μέχρι σήμερα απέτυχαν σε όλα τους τα σημεία. Η μεν Βουλγαρική ήταν λάθος, η δε Ελληνική δεν υπήρξε ποτέ. Και ναι μεν ο Κεμαλισμός έχει κερδίσει πολλά, όμως το Πομακικό ζήτημα, έχει μεγάλη συνέχεια. Και αυτό έχει να κάνει με τους νέους Πομάκους αλλά και με εμάς τους υπόλοιπους Θράκες. **Έχω να προτείνω έναν νέο οδικό άξονα. Τη σύνδεση του Γονικού με τον Εχίνο.** Κρύβουν μια μεγάλη χαρά η γνώση, και κυρίως η αυτογνωσία και τελικά η συνειδητοποίηση, ότι αμφότεροι είμαστε απόγονοι των ίδιων παππούδων, των Ινδιάνων της γηραιάς Ηπείρου αλλά και παιδιά του Θράκα μύστη. Επόμενα από το ίδιο αρχαίο Θρακικό φύλλο. Στενοί συγγενείς. Δεν το λέω εγώ. Το πιστοποιεί ο προϊστορικός αυτός σταυρός της μνημειακής μαρτυρίας των βραχογραφιών. Αυτό που λέω εγώ είναι ότι αποτελεί ένα ακόμη δώρο του Ορφέα.

Το λέω γιατί **το κλειδί για το αν είναι αυτόχθονες οι Πομάκοι, είναι ο σταυρός των βραχογραφιών του Γονικού και του Ορφικού ιερού**. Ας μην επεκταθώ στο θέμα των τάφων της ίδιας περιοχής και του εξ αυτών μεγαλιθικού, και ως προς τη συσχέτισή τους με το ζήτημα της καταγωγής, και το γιατί αποτελούν επιπλέον ένδειξη ότι είναι λαός αυτόχθων. Θα το κάνω μιαν άλλη φορά, σε σχέση και με τη γαστρονομία, την ενδυματολογία και τα κοινά με τους υπόλοιπους Θράκες. Το κοινό των προϊστορικών Θρακών. Έρχεται σε δεύτερη μοίρα το αν κάποιοι Πομάκοι είναι αιρετικοί, και τι είδους είναι. Αν είναι κιζιλμπάσηδες ή όχι. Αν το όνομα το έδωσαν οι ίδιοι στον ποταμό Kizil dere, τον ερυθροπόταμο ή αντίστροφα, και αν έγινε το ίδιο με την προσωνυμία Kizil deli του ιδρυτή του τεκέ της Ρούσσας Seyyit Ali Sultan και τον ίδιο ποταμό, Kizil deli dere, όπως ήταν το πλήρες του όνομα. Του οποίου εφόσον το ερυθρό - Kizil και τρελλό - deli, είναι βασικά γεωγραφικά χαρακτηριστικά, τότε πιθανή για το Kizil deli είναι η προέλευση από το τοπωνύμιο, και όχι αντίστροφα.

(...) Εκείνο που πρωτίστως χαροποιεί είναι ότι είναι αυτόχθονες Θράκες, όπως και εμείς, οι υπόλοιποι Θράκες. Ότι **είμαστε συγγενείς που ήμασταν χαμένοι επί δεκάδες αιώνες και ξαναβρεθήκαμε**. Εμείς ναι μεν εξελληνισθήκαμε από τους αρχαίους ακόμη χρόνους, όπως και πολλοί Θράκες εκσλαβίστηκαν, μεταξύ αυτών και οι Πομάκοι, όχι πολλούς αιώνες, πριν εξισλαμιστούν. Όμως η ουσία είναι αυτό που αποδεικνύουν οι γραπτές πηγές του δικού τους του χωριού. Της Ρούσσας με τον γνωστό τεκέ αλλά και τις γειτονικές βραχογραφίες. Ότι δηλαδή δεν ανήκουν καν στους λεγόμενους Ινδοευρωπαίους. Ως αρχαίο Θρακικό φύλο είναι προελληνικό. Επόμενα προϋφιστάμενο των όποιων κατοπινών. Και ό,τι είναι οι κιζιλμπάδηδες Πομάκοι, είναι και οι Πομάκοι του Εχίνου, της Βουλγαρίας και οι εν Τουρκία άγνωστες χιλιάδες. Τι; Θράκες. Ως και οι Πομάκοι της Ρουμανίας.

Είναι ένας λόγος, που μπορεί να προκαλέσει έως και θαυμασμό. Όχι βέβαια τόσο για την καταγωγή, όσο για την πολιτισμική αντοχή του συγκεκριμένου φύλου. Αυτό δεν σημαίνει παραίτηση απέναντι στον εμπειρότατο Κεμαλισμό. Γιατί τότε στην ουσία θα πρόκειται για παραίτηση από την ίδια τη Δημοκρατία. Απλά αν η ανάπτυξη σε άλλες περιοχές της χώρας είναι η άλλη όψη της ισοτιμίας με το Αθηναϊκό κέντρο, και αποτελεί μια μορφή Δημοκρατίας, που όμως όπως και άλλες μορφές, λείπουν από την Ελλάδα, η ανάπτυξη της περιοχής αυτής των Πομάκων, όπως και όλων των μουσουλμανικών μειονοτήτων, είναι δυο και τρεις φορές Δημοκρατία. Η εξ αυτής δε Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία, μπορεί να αρχίσει από το δρόμο που έλεγα, και τη Ροδόπη των Πομάκων. Έγιναν Έλληνες, Ρωμαίοι, Χριστιανοί, Σλάβοι, εξισλαμίστηκαν και επί πολλά έτη τώρα εκτουρκίζονται, όμως η ιστορία αποδεικνύει ότι τα πρώτα τουλάχιστον τέσσερα, ήλθαν, είδαν και απήλθαν. Ακόμη όμως και απέναντι στο επί δεκαετίες Κεμαλικό φαινόμενο, όπως στα εξ αντικειμένου συμπορευόμενα, το Αθηναϊκό και το Θρακικό θεσμικό - αγαθής τύχης ένεκεν, αναπτύσσεται επίσης, το Πομακικό φαινόμενο. Αν αυτό θυμίζει κάτι, πέραν από τον από μηχανής θεό της κλασσικής Ελλάδας, είναι μια παλιά τριανταφυλλιά που υπέστη διάφορες κατά καιρούς απόπειρες γενετικής τροποποίησης, μερικές δε φορές, με το πρόσχημα απόκτησης βελτιωμένων ποικιλιών, χωρίς όμως επιτυχία. Ο κορμός συνέχισε να βγάζει φύλλα, με τα άνθη των ρόδων, να συνεχίζουν τον ίδιο κύκλο. Έτσι ακριβώς και οι Πομάκοι. **Δεν υπέστησαν ποτέ μόνιμη ανθρωπολογική παραμόρφωση**. Για αυτό και ως προς τον κορμό τους, παραμένουν επί τόσες χιλιετίες, Pomaki, Πομάκοι, Pomaks, Pomatski, Pomaklar.

*** Βουλευτής Έβρου (1993-1999)**

(1) *Βραχογραφία Ρούσσας: Ύστερη εποχή Χαλκού ή Πρώιμη Σιδήρου (1100-900 π.Χ.). Βρίσκεται 12 χλμ. ΒΔ του χωριού κοντά στον δρόμο για το ύψωμα Χίλια. Στην επιφάνεια του βράχου (3,80 Χ 2,70 μ.) που έχει κλίση προς την Ανατολή, εικονίζονται εγχάρακτες μορφές ανδρών και γυναικών (τρεις μορφές σε σκηνή χορού), ερπετά, πουλιά και άλλα σχέδια, μερικά από τα οποία συμβολίζουν πιθανόν τον ήλιο και την σελήνη.*

Ἡ ἐκδίκηση τῶν τόνων

Διαβάζοντας στόν ἡμερήσιο Τῦπο γιά τήν πρόσφατη πολιτική ἔγκριση στή **Γερμανία** τῶν προτάσεων τοῦ «Συμβουλίου γιά τήν γερμανική ὀρθογραφία», δέν μπορεῖς παρά νά ὁδηγηθεῖς, μέσῳ τῶν ἀναπόφευκτων συγκρίσεων, στό γνωστό, ρητορικό ἐρώτημα γιά τό «ποῦ ζεῖς» καί τί πρᾶγμα εἶναι αὐτό πού λέγεται «ἑλληνικό κράτος». Διαβάζουμε λοιπόν γιά τίς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν γλωσσολόγων 4 χωρῶν πού ἐδῶ καί χρόνια προσπαθεῖ νά πείσει γιά τήν ἀνάγκη κάποιων μεταρρυθμίσεων καί νά βρεῖ μία μέση ὁδό ὅπου θά συγκλίνουν οἱ διιστάμενες ἀπόψεις. Μάλιστα οἱ γερμανόφωνοι Ἑλβετοί ἐπιφυλάχθηκαν νά ἀπαντήσουν θετικά, ἐνῷ Βαυαρία καί Ρηνανία ἀρνήθηκαν νά υἱοθετήσουν στά σχολεῖα τους τίς ἀλλαγές.

Νά θυμίσουμε τόν προσβλητικό τρόπο μέ τόν ὁποῖον εἰσήχθη πρό εἰκοσαετίας στήν Ἑλλάδα τό **μονοτονικό** σύστημα; Τήν κωμική σχετική τεκμηρίωση; Τήν αὐταρχική του γενική ἐπιβολή; Τήν περιφρόνησή του πρός τήν λογική, τήν ἐτυμολογία καί τήν πολυαίωνη παράδοση; Τήν ἀνυπαρξία ὁποιασδήποτε μελέτης γιά τίς ἐπιπτώσεις τῆς ἐφαρμογῆς του; Τόν τραγέλαφο τῆς σχολικῆς διδασκαλίας καί παράλληλης χρήσης καί τῶν δυό συστημάτων (λόγῳ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν); Τίς γελοῖες κομματικές παρασυνδέσεις τῆς δασείας καί τῆς περισπωμένης;

Ἐμεῖς δέν θά θυμίσουμε τίποτε, δέν διαθέτουμε τήν ἀπαραίτητη ὑπομονή γιά νά ἐπιχειρηματολογοῦμε περί τοῦ αὐταπόδεικτου. Ὅμως ἡ ἐρευνητική ὁμάδα τοῦ **Ἀνοικτοῦ Ψυχοθεραπευτικοῦ Κέντρου**, ἀποτελούμενη ἀπό 21 ψυχολόγους, 2 στατιστικολόγους καί ἕναν ψυχίατρο, ξεκίνησε ἀπό τό 1999 μία ἔρευνα γιά τήν ἐπίδραση τῆς ἱστορικῆς ὀρθογραφίας στίς ψυχοεκπαιδευτικές ἱκανότητες καί λειτουργίες τοῦ μαθητῆ. Τά εὑρήματα, γιά ταχύτερη ὡρίμανση ὀπτικῶν καί γνωστικῶν λειτουργιῶν καί βελτίωση τῶν ὀπτικοαντιληπτικῶν ἱκανοτήτων τῶν παιδιῶν πού διδάσκονταν παράλληλα μέ τό μονοτονικό καί τό παραδοσιακό σύστημα τονισμοῦ, ἐπιβεβαίωσαν ὅ,τι ἡ ἐκπαιδευτική ἐμπειρία μά καί ἡ κοινή λογική θά ὑπέθεταν: Πώς ἡ ἐξοικείωση μέ τόν πιό σύνθετο κώδικα γραφῆς βοηθάει οὐσιωδῶς καί δέν «ταλαιπωρεῖ» ἁπλῶς τόν μαθητή. Στό βιβλίο τῶν Ι. Τσέγκου - Θ. Παπαδάκη - Δ. Βεκιάρη πού ἐξέδωσαν οἱ «Ἐναλλακτικές Ἐκδόσεις» μπορεῖ κανείς νά βρεῖ ὅλες τίς εὔληπτες ἀποδείξεις, καθώς καί τήν ὀπτική τοῦ ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ - Ἐρευνητικοῦ Τομέα τοῦ Ἀνοικτοῦ Ψυχοθεραπευτικοῦ Κέντρου, Γιάννη Τσέγκου γιά τό γλωσσικό μας ζήτημα, ὅπως αὐτή ἀναδύεται ἀπό σχετική συνέντευξή του στό περιοδικό «ΑΡΔΗΝ».

Τό βιβλίο ἐκδόθηκε τόν περασμένο Ὀκτώβριο καί ἔκτοτε ἔδωσε μεγάλη ὤθηση στόν δημόσιο διάλογο γιά τό θέμα (κι αὐτή ἴσως εἶναι ἡ μέγιστη συμβολή τῶν συντελεστῶν τοῦ ἐγχειρήματος), ἄν καί ὄχι πάντα μέ ὅρους μορφωμένης κοινωνίας. Κάποιοι ἀνεγκέφαλοι εἴτε δέν κατάλαβαν, εἴτε βρῆκαν ἀφορμή νά βγάλουν κάποια (δυσώδη) σώψυχα. Ὅμως πέρα ἀπό τίς - ἀναμενόμενες - ἀντιδράσεις, τό θέμα ἔχει πάλι ἀνοίξει καί κανένας δέν μπορεῖ μέ ἀφορισμούς καί ἐξυπνακισμούς νά ἀμφισβητήσει τά ἀποτελέσματα μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας πού καί σήμερα συνεχίζεται, ἀναμένεται δέ νά ἀποφέρει νέα ἀποτελέσματα συντόμως. Ἄν μιλᾶμε μέ ὅρους ἐπιστήμης καί ὄχι ἰδεοληψίας, οἱ ἐναντιόφρονες θά ὑποχρεωθοῦν νά στηρίξουν τήν μονότονη συνθηματολογία τους μέ κάποιες ἔρευνες. Καί τότε θά γελάσει τό παρδαλό κατσίκι...

Ἐπιπροσθέτως: ὀφείλουμε θερμές εὐχαριστίες στόν **Γιάννη Τσέγκο**, τόσο γιά τήν τιμητική ἀναφορά μας στήν «Ἐκδίκηση τῶν τόνων», ὅσο καί γιά τήν ἀγάπη πού ἔχει ἐπί χρόνια δείξει γιά τόν *«Ἀντιφωνητή»*. Στό πρόσωπό του βρήκαμε πραγματικά ἕναν σπάνιο φίλο καί συνοδίτη...

Κ.Κ.

ΘΡΑΚΗ - ΑΙΓΑΙΟ - ΚΥΠΡΟΣ:
Γλωσσολαογραφικές συγγένειες

Δῆμοι, σωματεῖα καί ἐπιστήμονες ἀπό τήν κυρίως Ἑλλάδα καί τήν Κύπρο ἐργάστηκαν γιά τήν παραγωγή τοῦ τόμου αὐτοῦ καί τοῦ συνοδευτικοῦ cd, ὅπου ἀναπτύσσεται (δέν ὑπῆρχε φυσικά ἀνάγκη τεκμηρίωσης) ἡ ἑνιαία ἑλληνική γλῶσσα μέ τίς ντοπιολαλιές της καί ἡ ἑνότητα τῶν τραγουδιῶν καί τῶν ἐθίμων πού συναντᾶ κανείς στίς τρεῖς αὐτές ἀκριτικές περιοχές τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Συγχαρητήρια σέ ὅλους τούς συντελεστές τῆς ὑλοποίησης καί πρωτίστως στόν ἀνάδοχο τοῦ ἔργου, τόν σύλλογο Κυπρίων Ξάνθης.

Γλωσσική «αναγέννησις»(;) μέσω των αρχαίων ελληνικών;

Η φιλολογία σχετικά με την «τόνωση» των αρχαίων ελληνικών στη μέση εκπαίδευση τείνει να καταντήσει εμμονή, που λαμβάνει μάλιστα και «πολεμική» διάσταση, καθώς συνήθως εγείρει αυτόματα και γλωσσικό ζήτημα, «σέρνοντας» μαζί του γλωσσικούς τύπους ήδη ξεπερασμένους από τη φυσική εξέλιξη της γλώσσας και θέτοντας το ζήτημα του πολυτονικού, όπως συνέβη πρόσφατα με τις τοποθετήσεις του Βύρωνα Πολύδωρα και της Ιεράς Συνόδου.

Νομίζω ότι επιβάλλεται να ξεκαθαριστούν ορισμένα πράγματα. Καταρχάς, δεν αμφισβητείται η ομορφιά της γλώσσας μας σε όλες τις προγονικές της μορφές, είτε πρόκειται για τα ελληνικά του Ομήρου, είτε της Σαπφώς, του Θουκυδίδη, του Σοφοκλή, των Ευαγγελίων, του Μεγάλου Βασιλείου, των δημοτικών μας τραγουδιών ή του Μακρυγιάννη. Η γνωριμία με τα διαφορετικά στάδια της γλώσσας μας έχει σαφώς την αξία της και μπορεί να συνδράμει, μέσα από την κατανόηση των διαφορών που επήλθαν με το χρόνο αλλά κυρίως των ομοιοτήτων σε λεξιλογικό, γραμματικό ή συντακτικό επίπεδο, στη συνειδητοποίηση της ενότητας τόσο του γλωσσικού οργάνου όσο και των ομιλητών της που χαρακτηρίζονται από κοινή ταυτότητα. Δεν τίθεται θέμα συνεπώς αναφορικά με το αν χρειάζεται η διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών στη μέση εκπαίδευση: ασφαλώς και χρειάζεται.

Επιβάλλεται όμως επιπλέον να εξεταστεί και ως ποιο βαθμό θα προωθήσουμε αυτήν την πολυσυζητημένη «τόνωση». Οι διεκδικήσεις γύρω από τα αρχαία ελληνικά στηρίζονται συνήθως στη λανθασμένη θέση ότι τα αρχαία δεν διδάσκονται πια στη μέση εκπαίδευση ή ότι δεν διδάσκονται επαρκώς. Μία ματιά στο ωρολόγιο πρόγραμμα του Γυμνασίου και του Λυκείου, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά από την «τόνωση» από το Υπουργείο Παιδείας, είναι άκρως διαφωτιστική [σε παρένθεση οι ώρες διδασκαλίας των αρχαίων «προ τονώσεως» («π.τ.»)]: Α΄ Γυμνασίου: Αρχαία απ' το πρωτότυπο (Α.π.): 3 ώρες την εβδομάδα (π.τ.: 2 ώρες). Αρχαία από μετάφραση (Α.μ.): 2 (2). Νεοελληνική Γλώσσα (Ν.Γ.): 3. Νεοελληνική Λογοτεχνία (Ν.Λ.): 2. Β΄ Γυμνασίου: Α.π.: 3 (2). Α.μ.: 2 (2). Ν.Γ.: 2. Ν.Λ.: 2. Γ΄ Γυμνασίου: Α.π.: 3 (2). Α.μ.: 2 (2). Ν.Γ.: 2. Ν.Λ.: 2. Α΄ Λυκείου: Α.π.: 6 (4). Ν.Γ.: 2. Ν.Λ.: 2. Β΄ Λυκείου: Α.π. γενικής παιδείας (γ.π.): 2 (2). Α.π. θεωρητικής κατεύθ. (θ.κ.): 4 (3). Ν.Γ.: 2. Ν.Λ.: 2. Γ΄ Λυκείου: Α.π.γ.π.: 1 (καμία). Α.π.θ.κ.: 5 (5). Ν.Γ.: 2. Ν.Λ.: 2.

Αν εξαιρέσει κανείς την προσθήκη των αρχαίων ελληνικών γενικής παιδείας στην Γ΄ Λυκείου, κίνηση ορθή και ισορροπημένη, εύλογα διερωτάται με βάση ποιο σκεπτικό διαιωνίζεται η γκρίνια πως τα αρχαία δεν διδάσκονται επαρκώς στη μέση εκπαίδευση. Το ωρολόγιο πρόγραμμα αποδεικνύει όχι μόνο ότι διδάσκονται σε ικανοποιητικό αριθμό ωρών και μάλιστα ότι οι ώρες διδασκαλίας τους ήταν ικανοποιητικές ακόμη και «προ τονώσεως», αλλά πρωτίστως αποδεικνύει ότι αν κάποιο μάθημα χρειάζεται πραγματικά τόνωση, αυτό είναι σαφώς των νέων ελληνικών. Είναι ενδεικτικό μάλιστα πως με εξαίρεση τις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου, στις οποίες οι μαθητές ακολουθούν διαφορετικές κατευθύνσεις, στις υπόλοιπες τάξεις τα αρχαία διδάσκονται περισσότερες ώρες την εβδομάδα απ' ό,τι τα νέα: ο παραλογισμός σε όλο του το μεγαλείο!

Στο μεταξύ τα εύκολα συμπεράσματα περί μείωσης της γλωσσικής επάρκειας των Ελλήνων αφότου «περιορίστηκε» η διδασκαλία των αρχαίων απ' το πρωτότυπο σε συνδυασμό με την κατάργηση της πολυτονικής γραφής συνεχίζονται, χωρίς κανείς να διατυπώνει το αυτονόητο: ότι η μειωμένη γλωσσική επάρκεια (αν όντως είναι γεγονός) δεν οφείλεται στην ανεπαρκή διδασκαλία των αρχαίων, αλλά των νέων ελληνικών. Η ίδια η διαπίστωση της μειωμένης γλωσσικής επάρκειας των Ελλήνων σε σχέση με τις προηγούμενες γενιές που διδάσκονταν τα αρχαία «επαρκώς» αποτελεί μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας: η πλειοψηφία των γονιών και των παππούδων μας έχουν αποφοιτήσει μόλις από το δημοτικό, ενώ η σύγχρονη νέα γενιά εισάγεται σε συντριπτικό ποσοστό στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όποιος παρακολουθήσει σημερινούς μαθητές να χειρίζονται το λόγο στη Βουλή των Εφήβων ή σε ρητορικούς αγώνες λόγου – αντίλογου θα εντυπωσιαστεί από την εκφραστική ικανότητά τους. Το ότι, βέβαια, δεν φτάνουν όλοι οι μαθητές σε τόσο υψηλά επίπεδα δεν ισχύει μόνο για τη σύγχρονη γενιά. Μήπως μεταξύ των προηγούμενων γενιών που διδάσκονταν «επαρκώς» τα αρχαία έφταναν όλοι σε υψηλά επίπεδα; Επομένως, αν πράγματι επιθυμούμε να βελτιώσουμε όσους δεν χειρίζονται πολύ καλά τη γλώσσα (και χωρίς να θέτουμε σε καμία περίπτωση ζήτημα σύγκρισης με το «λαμπρό» παρελθόν), η αποτελεσματική μέθοδος είναι η συστηματική διδασκαλία της νέας και όχι της αρχαίας ελληνικής. Είναι άστοχο να λέγεται ότι οι Έλληνες δεν χειρίζονται σωστά τη νέα ελληνική επειδή δεν διδάσκονται επαρκώς την αρχαία, και να τεκμηριώνεται η θέση αυτή πάνω στην αντιστοιχία της γεροντικής άνοιας με τους γέροντες και όχι με τα παιδιά (Ανδρέας Παναγόπουλος, «Αντιφωνητής», 16/2/2006). Μεταξύ των σκελών των δύο φράσεων δεν υπάρχει αντιστοιχία, γιατί μπορεί μεν ασφαλώς ο «γεροντικός» να αφορά τους γέροντες, αλλά ο όποιος λανθασμένος χειρισμός της νέας ελληνικής δεν είναι δυνατόν να οφείλεται σε ανεπαρκή διδασκαλία της αρχαίας, παρά μόνο της νέας ελληνικής. Και για να σκεφτούμε αναλογικά με βάση μία ξένη γλώσσα, πόσο θ' ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα μια τοποθέτηση του τύπου «για να μάθει κανείς καλά αγγλικά, χρειάζεται να γνωρίσει επισταμένως τα μεσαιωνικά αγγλικά του Σέξπιρ»; Η απάντηση περιττεύει. Και κάτι ακόμη: είναι άστοχο να λέγεται ότι η κατάργηση του πολυτονικού μείωσε την προσοχή των μαθητών, με αποτέλεσμα να μη γράφουν σωστά. Οι «μειωμένης προσοχής» μαθητές διδάσκονται για έξι χρόνια στη μέση εκπαίδευση, στο μάθημα των αρχαίων, το πολυτονικό, χωρίς αυτό να τους κάνει «προσεκτικότερους». Οι «μειωμένης προσοχής» μαθητές έχουν εναύσματα για να εντείνουν την προσοχή τους, όπως τα διαφορετικά [ι] (η,ι,υ,ει,οι,υι), αλλά ούτε αυτά τους κάνουν «προσεκτικούς». Αλλού, συνεπώς, θα πρέπει ν' αναζητηθούν τα αίτια της μειωμένης τους προσοχής.

Επιπρόσθετα, είναι καιρός να μελετήσουμε επιτέλους την ευθύνη που 'χει η «αρχαιοπληξία» για πολλές λανθασμένες χρήσεις της νέας ελληνικής και για εμμονή σε γλωσσικά απολιθώματα που αρνούνται να σεβαστούν τη φυσική εξέλιξη της γλώσσας. Θ' αναφέρω εντελώς ενδεικτικά τη μανιώδη χρήση χρονικών αυξήσεων («απήντησα», «συνήντησα»), αναδιπλασιασμών (από το «κεκαλυμμένος» μέχρι τη… «συμπεφωνημένη»(!) συνεργασία του «Α» με τη «Μακεδονία»), και συντάξεων με γενική (π.χ. στερούμαι + γενική: «στερήθηκε… των πάντων(!) για να σπουδάσει το παιδί του»), που καταλήγουν σε φράσεις και τύπους γελοίους, ξένους προς τη φυσική εξέλιξη της γλώσσας, ξένους προς τη δημοτική νέα ελληνική, την οποία απαξιώνουν.

Θα το επαναλάβω, λοιπόν: η διδασκαλία των αρχαίων είναι απαραίτητη προκειμένου να συνειδητοποιήσουμε την ενότητα της γλώσσας και την κοινή ταυτότητα των ομιλητών της στον ίδιο χώρο από την αρχαιότητα ως σήμερα. Τα αρχαία δεν χρειάζονταν «τόνωση» γιατί ήδη διδάσκονταν ικανοποιητικά και «προ τονώσεως». Σε ό,τι αφορά τη βελτίωση της χρήσης της γλώσσας απ' τους ομιλητές της, ο ιδανικότερος τρόπος για να πραγματοποιηθεί αυτή ασφαλώς είναι η τόνωση των νέων ελληνικών. Κι επειδή η διαπίστωση περί ενότητας της γλώσσας – με την οποία δεν διαφωνεί κανείς – τίθεται ως επιχείρημα για την ενισχυμένη διδασκαλία των αρχαίων, θα ρωτούσα τους υποστηρικτές αυτής της θέσης με ποιο κριτήριο θεωρούν ως αντιπροσωπευτική μορφή των προγονικών μορφών της γλώσσας μας την αττική διάλεκτο του 5ου π.Χ. αι., τη στιγμή που ουδέποτε διαμαρτυρήθηκαν για την απουσία της συστηματικής διδασκαλίας της γλώσσας του Ομήρου και του Ηρόδοτου, των Ευαγγελίων, του Μεγάλου Βασιλείου, του Μακρυγιάννη. Εκτός κι αν αυτές οι μορφές της γλώσσας μας θεωρούνται (με τι κριτήρια;) πρωτόγονες ή παρακμιακές!

Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι γλώσσες, μέσα από την εξέλιξή τους, βρίσκουν τον τρόπο να βελτιώνονται και να γίνονται λειτουργικότερες, παρά να παρακμάζουν. Τα νέα ελληνικά, ως φυσική εξέλιξη των αρχαίων, αποτελούν αναμφίβολα μία βελτιωμένη εκδοχή της γλώσσας μας. Αν πραγματικά νοιαζόμαστε για τη βελτίωση της χρήσης τους απ' τους ομιλητές τους, θα πρέπει να προωθήσουμε τα νέα ελληνικά και να μην προβάλλουμε ιδεολογήματα που τα συστήνουν ως «παρακμιακά» σε σχέση με τα «απαράμιλλα» αρχαία. Θα κλείσω μ' ένα παράθεμα από τη συνέντευξη του Νότη Σφακιανάκη στις «Εικόνες» του κυριακάτικου «Έθνους» της 29/1/2006. Ερώτηση των «Εικόνων»: «Γιατί ο τίτλος του δίσκου είναι "Αναγέννησις" και όχι "Αναγέννηση";» Απάντηση του Σφακιανάκη: «Γιατί η ελληνική λέξη είναι "αναγέννησις". Η… δημοτικιά είναι "αναγέννηση". Έφτασαν στο σημείο, κάποια στιγμή το 1981, να μάθουν στους κατέχοντες την ελληνική γλώσσα πώς να μιλάνε ως χωρικοί. Αντί να πάρουν τους χωρικούς και να τους εκπαιδεύσουν. Αυτό το κακό έκαναν κάποιες κυβερνήσεις που ήρθαν στα πράγματα ως σωτήρες.» Η «δημοτικιά» «αναγέννηση», λοιπόν, δεν είναι ελληνική λέξη, είναι λέξη των (Ελλήνων;) χωρικών! Αυτών των ίδιων «χωρικών» που παγίωσαν τη γλώσσα τους στη σημερινή της σχεδόν μορφή ήδη από τον 10ο μ.Χ. αι., με τα δημοτικά τραγούδια και με… «συγχωρικούς» όπως ο Σολωμός, ο Μακρυγιάννης και ο Παλαμάς! Κι όλη η «εμβριθής διδασκαλία» από τον άνθρωπο που αντικατέστησε το ελληνικό αλφάβητο από το λατινικό, τον Notis Sfakianakis! (Κι ας μην σχολιάσω επιπλέον πως όλη η συνέντευξη του «Notis», με εξαίρεση την… «αναγέννησιν», δίνεται στην… «δημοτικιά»!) Φυσικά, δεν ευθύνεται τελικά ο Σφακιανάκης που μέσα στην άγνοιά του τοποθετείται έτσι. Όμως μήπως θα 'πρεπε κάποτε να ελέγξουμε ποια είναι η ευθύνη όλης της εκπεμπόμενης «αρχαιολαγνείας» για τη διαμόρφωση ανάλογων αρρωστημένων συνειδήσεων;

Γιάννης Στρούμπας

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Μπαξίσι γιόκ!
Δώσαμε λόγο στὴν Ἰαπωνία: Δὲν θὰ ὑπάρχουν ¨λαδώματα¨. Στὴ συμφωνία δωρεᾶς μεταξύ Τουρκίας καὶ Ἰαπωνίας ἐτέθη ὅρος πώς ¨δὲν θὰ ὑπάρχουν χρηματισμοὶ¨. Ἔτσι, μὲ τὸν ὅρο ποὺ ἔβαλε ἡ Ἰαπωνία στὴ συμφωνία ἡ Τουρκία ξέπεσε στὸ ἐπίπεδο χώρας ὅπου γίνονται ἀλισβερίσια μὲ ¨λαδώματα¨. Ἡ ἀντιπροσωπεία μας, μὴ ἀρνούμενη τόν ὅρο αὐτόν, δέχτηκε τὸν ἰαπωνικὸ ἰσχυρισμό. Στὰ πλαίσια τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἡ Ἰαπωνία θὰ χαρίσει 288 ἑκ. γιὲν στὸ ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Καλέχογιουκ. **(10-3, ἐφ. Χουριέτ)**

Πρωθυπουργικές μηνύσεις
Ὁ πρωθυπουργὸς Ἐρντογάν ἀπὸ τότε ποὺ βρίσκεται στὴν θέση αὐτὴ μήνυσε σὲ 71 ἄτομα. Μέχρι τώρα περατώθηκαν οἱ 46 καὶ στὶς 31 ἀπὸ αὐτὲς δικαιώθηκε. Ἀπὸ τὶς δίκες αὐτὲς τοῦ ἐπιδικάστηκαν 254 δισ. τ.λ. Οἱ περισσότερες μηνύσεις ἦταν σὲ βάρος δημοσιογράφων. Τὶς ἀποζημιώσεις ποὺ κερδίζει τὶς ἀφήνει στοὺς δικηγόρους του, ἐνῶ ἀντιμετωπίζει μὲ αὐτὲς καὶ τὰ δικαστικὰ του ἔξοδα. Τὸ ρεκὸρ στὶς μηνύσεις κατέχει ἡ ἐφημερίδα Στὰρ μὲ 16. Ἀκολουθοῦν οἱ ἐφημερίδες Yenicag, τὸ περιοδικὸ Aydinlik καὶ οἱ ἐφημερίδες Yarın, Cumhuriyet, Gozcu, Sabah, Aksam, Milliyet, Vatan, Radikal, Evrensel, Ortadogu καὶ Gunes. Συνολικὰ τὰ τρία τελευταῖα χρόνια ἔκανε 61 μηνύσεις σὲ ἐφημερίδες ἀνταποκριτές, ἀρθρογράφους, γελοιογράφους καὶ σὲ ἀνθρώπους τῆς τηλεόρασης. Μήνυσε ἐπίσης καὶ ἀρκετούς πολιτικούς ὅπως τόν Ντενὶζ Μπαϊκάλ, τόν πρόεδρο τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδας τοῦ CHP Χαλοὺκ Κὸτς κ.ἄ. **(11-3, ἐφ. Νέτγκαζετε)**

Εὐρωτουρκικά, ἡ δικαίωση τοῦ Τάσσου
Μετὰ τὴν ἀπόφαση τῆς 3ης Ὀκτωβρίου γιὰ ἔναρξη ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων, ἡ πρώτη συνάντηση ΕΕ - Τουρκίας ἔγινε στὴ Βιέννη στὶς 8 Μαρτίου. Στὴ συνάντηση ἡ ΕΕ, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπηρεασμοῦ τῶν διαπραγματεύσεων, ἐπανέλαβε τὸ αἴτημά της ἡ Τουρκία νὰ ἐγκρίνει τὸ πρωτόκολλο σύνδεσης καὶ νὰ τὸ θέσει σὲ ἰσχύ, δηλαδὴ νὰ ἀνοίξει τὰ λιμάνια καὶ τὰ ἀεροδρόμιά της σὲ πλοῖα καὶ ἀεροπλάνα τῆς Ν. Κύπρου. Ἡ Τουρκία ἐπανέλαβε τὰ αἰτήματά της νὰ τηρηθοῦν οἱ ὑποσχέσεις ποὺ εἶχαν δοθεῖ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2004, νὰ δοθεῖ τέλος στὴν ἀπομόνωση τῆς Β. Κύπρου καὶ νὰ ἀρχίσει ἀπευθείας ἐμπόριο μὲ τὴ Β. Κύπρο. Ἡ ΕΕ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς 24ης Φεβρουαρίου, διαχωρίζοντας τοὺς κανονισμοὺς γιὰ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια καὶ τὸ ἀπευθείας ἐμπόριο, δέχτηκε τὸ πρῶτο (μὲ τὸν ὅρο νὰ ἀνοίξει στὴν Β. Κύπρο γραφεῖο τῆς ΕΕ γιὰ τὴν διαχείριση τῶν χρημάτων). Ἔτσι ἄνοιξε ὁ δρόμος γιὰ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια τῶν 139 ἑκ. εὐρὼ ἀλλὰ ὁ κανονισμὸς γιὰ τὸ ἀπευθείας ἐμπόριο θάφτηκε στὴν ἀοριστία. (...) Δυστυχῶς ὅμως γίνεται ἀντιληπτὸ πὼς ὁ ἡγέτης τῆς Ε/Κ διοίκησης Παπαδόπουλος, σὲ περίπτωση ποὺ ἡ Τουρκία δὲν ἀνοίξει τὰ λιμάνια καὶ τὰ ἀεροδρόμιά της, δὲν θὰ ἐγκρίνει ἔναρξη τῶν διαπραγματεύσεων. Ἐν ὀλίγοις, ἡ Ε/Κ Διοίκηση τῶν 700.000 κατοίκων ποὺ εἶχε γίνει δεκτὴ στὴν ΕΕ μὲ τὴν ὑπόσχεση πὼς θὰ κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ θέματος, ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Παπαδόπουλου (δικηγόρος τοῦ Μιλόσεβιτς), πυρπόλησε μία δίκαιη λύση στὰ πλαίσια τοῦ σχεδίου Ἀνὰν καὶ τώρα θέτει σὲ ὑποθήκη τὸ εὐρωπαϊκὸ μέλλον τῆς Τουρκίας τῶν 70.000.000 κατοίκων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ἡ Παπαδόπουλοσλαντ (παρατσούκλι ποὺ ἔβγαλαν οἱ ἴδιοι οἱ Ε/Κ) εἶναι τὸ μεγαλύτερο αὐτογκὸλ τῆς ΕΕ. Ὁ Παπαδόπουλος καὶ οἱ συνέταιροί του, ποὺ φαίνονται νὰ ἐμπαίζουν τὰ ἰδανικὰ τῆς εἰρήνης τῆς ΕΕ, προσπαθοῦν σοβαρὰ χωρὶς νὰ ντρέπονται καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν ΕΕ γιὰ νὰ ἐπαναφέρουν στὴν Κύπρο τὴν πρὸ τοῦ '74 κατάσταση. Ἀργὰ ἢ γρήγορα κάποιοι θὰ τοῦ ἐξηγήσουν πὼς αὐτὸ δὲν θὰ γίνει ποτὲ μὰ ποτὲ δυνατό. Ἂν δὲν τοῦ ἐξηγήσουν, τότε θὰ ὑποτάσσονται ἡ μὲν ΕΕ στὴν Κυπριακή της διαίρεση, ἡ δέ Τουρκία θὰ μένει ἔξω ἀπὸ τὴν ΕΕ. **(11-3, ἐφ. Ζαμάν)**

Χέστηκα γιά τίς μουντζοῦρες σας
Κλέφτης πού μπῆκε σὲ αἴθουσα τέχνης στὴν Ἄγκυρα, ὅπου ὑπῆρχαν ἔργα τέχνης τῶν Χοτζὰ Ἀλῆ Ριζά, Μπουρχὰν Οὐιγκοὺρ καὶ Φικρὲτ Μουαλὰ, παρέβλεψε τοὺς ἀξίας ἑκατομμυρίων πίνακες καὶ, ἀφοῦ ἔφαγε μερικὰ σοκολατάκια, ἔφυγε. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς γκαλερὶ Ὀζὲρκ ἐξήγησε πὼς ὁ διαρρήκτης δὲν ἔκλεψε κανέναν πίνακα διότι δὲν καταλάβαινε τίποτε ἀπὸ τέχνη.
(13-3, ἐφ. Μιλλιέτ)

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Τί καλός θἄταν γιά τούς ΗΠΑνθρωπους ἕνας ἐμφύλιος στό Ἰράκ, τό ξέρουμε ὅλοι. Ὅμως τό ἀνθρωποειδές Ντάνιελ Πάιπς τά γράφει καί στή New York Sun (28-2):

Θά ἀφήσουν ἐμᾶς καί θά ἀλληλοσκοτώνονται, ἴσως γενικευτεῖ σιτοσουνιτική ρήξη, Συρία καί Ἰράν θά μποῦν στή διαμάχη, θά ἀνακοπεῖ ἡ ἐκλογική ἄνοδος τῶν ἰσλαμιστῶν

Ρώσικη δίωξη κατά Μπερεζόφσκι, πού μέ τίς πλάτες τοῦ βρετανικοῦ ἀσύλου καλεῖ σέ ἀνατροπή τοῦ Πούτιν. Ἔ, ἄν μιά μέρα τρακάρει σέ καμμιά σφαίρα, ποιός θά φταίει; Καί ποιός θά... λυπηθεῖ;

«Προσευχήθηκε πρίν τήν εἰσβολή στό Ἰράκ», ὁ Μπλαίρ. Καί τί τοῦ ἀπάντησε ὁ Διάβολος;

Κακῶς ἀπαγόρεψαν στό Βερολῖνο τήν διαδήλωση τῆς τούρκικης «Ἐπιτροπῆς Ταλαάτ Πασᾶ» (ὑπό τόν... Ντενκτάς) κατά τῆς ἀρμένικης γενοκτονίας. Ναί στήν Ἱστορία, ὄχι σέ κάθε ἀπαγόρευση - λογοκρισία!

Τούς φόνους τῶν Σέρβων στό στρατόπεδο συγκέντρωσης τῆς Χάγης («αὐτοκτόνησε» κι ὁ Μ. Μπάμπιτς), συνόδευσαν μέ τίς κεντροαριστερές κλανιές τους οἱ τσάτσοι τῶν ΜΜΕ (ΔΟΛίων καί μή). Σιχασιά.

«*Ἀντισημιτική*» ἀριθμητική: Ἡ «*μόνη μεσανατολική δημοκρατία*», μέ 1300 ἐπιθέσεις σέ 65 μῆνες, σκότωσε 25 γιατρούς & νοσοκόμους, κατέστρεψε δέ 85 ἀσθενοφόρα

Γράφαμε τίς προάλλες γιά τήν ματαίωση τοῦ θεατρικοῦ «Τό ὄνομά μου εἶναι Ρέιτσελ Κόρη» στή Νέα Ὑόρκη (εἶναι ἡ δραματοποίηση σημειώσεων τῆς ἀκτιβίστριας πού τήν πάτησε ἰσραηλινή μπουλντόζα)

Λίγο μετά, ἡ γενναία Βανέσα Ρεντγκρέηβ μίλησε γιά *λογοκρισία τοῦ χειρίστου εἴδους*. Εἴπαμε: Σκοτώνουν στήν Κατεχόμενη Παλαιστίνη, φιμώνουν στόν ὑπόλοιπο κόσμο

Πράκτορες καί ΜΚΟ μαγείρευαν «πορτοκαλί» ἐξέγερση γιά 19/3 στή Λευκορωσία, καί τό ἀποκάλυψαν οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Λουκασένκο. Μέ... ποσά κι ὀνόματα!

Σταχυολογῶ τόν ἐπικεφαλῆς τῆς KGB, Σουχορένκο: 100 Λιθουανικά κινητά, 12.000.000 $, National Democratic Institute, ὀργάνωση Partnership, David Hamilton...

Οἱ Νιού Γιόρκ Τάιμς ἀνακάλυψαν ὅτι «πίστη καί ἐπιστήμη» - ναί! - «μποροῦν νά συνυπάρχουν». Ἔ, ὅταν κατέβετε ἀπ' τά δέντρα θά μάθετε κι ἄλλα, γκάηζ...

Ἰταλοί ἀρχαιολόγοι ἀνακάλυψαν τή χρήση ἐλαιολάδου σέ Κυπριακά ὀρυχεῖα χαλκοῦ τοῦ 2.000 π.Χ. Ρέ σεῖς, καί τά βιοκαύσιμα οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι τά ἀνακάλυψαν;!

Γιά τά δυό χρόνια τῆς ΝΔ στήν ἐξουσία δέν ἔχω πολλά νά γιορτάσω. Γιά τά δυό χρόνια ὅμως τοῦ ΠαΣοΚ στήν ἀντιπολίτευση ἔχω πάρα πολλά! Ἀμέτρητα!

ΞΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: «Ἡ Ἄννα Διαμαντοπούλου πάει γιά δήμαρχος Θεσσαλονίκης». Ὑπογραφή: Τμῆμα Ψυχολογικῶν Ἐπιχειρήσεων Νέας Δημοκρατίας

Δεύτερη σέ ἐπενδύσεις στή Βουλγαρία ἡ χώρα μας γιά τήν δεκαετία 1996-2005, μέ 1,22 δισ. εὐρώ. Νά πανηγυρίσουμε ἤ νά κλάψουμε, στ' ἀλήθεια δέν ξέρω

Πάντως τόσοι ἐργαζόμενοι πού μείναν ἄνεργοι καθώς οἱ ἐπιχειρήσεις ἐπιδοτοῦνταν γιά νά μεταναστεύσουν πρός βορράν, μᾶλλον δέν τό βλέπουν ὡς «θρίαμβο»

«*Ἡ Βουλγαρία νά ἐπιστρέψει στούς Βούλγαρους*», «*Μᾶς κυβερνᾶν ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι*» Τέτοια εἶπε ὁ Σιντέρωφ τοῦ «Ἀτάκα» καί δέν ἔχει ἄδικο. Εἶναι ὅμως μόνοι οἱ Τοῦρκοι;

Συνεχίζεται τό ἑλληνικό κατενάτσιο κατά τῶν μεταλλαγμένων καλλιεργιῶν, μέ νέα ἀπόφαση τοῦ Κοντοῦ, παρά τό ἀρνητικό κλῖμα στήν ΕΕ. Πάλι καλά, τοὐλάχιστον κερδίζουμε χρόνο. Αὔριο ποιός ξέρει...

Δέν μπορῶ, τρελλαίνομαι ν' ἀκούω κάθε μπογιαντισμένη κότα στό μεγκάλο κανάλι νά μυξοκλαίει γιά τίς ἄνεργες ἐργάτριες. Τί ξέρεις ἐσύ μωρή ἀπό δουλειά καί φτώχεια;

Ἔμαθε τώρα, κάθε καρακαλτάκω τῶν βορείων προαστίων, πού ψηφίζει γιωργακοπασόκ, ἀνάμεσα σέ δυό σόπινγκ καί τρία οὐάν νάιτ στάντ νά τό παίζει καί «κοινωνικά εὐαίσθητη»

Τρεῖς σημαντικές διαλέξεις τοῦ καθ. Χρ. Γιανναρᾶ στή Θράκη (περί ἔρωτος, Τέχνης καί πολιτικῆς), στάθηκαν ὄαση στήν καθημερινή πνευματική μας ἔρημο. Καί ἡ μαζική προσέλευση τοῦ κόσμου παρήγορη

Κάποιοι φίλοι μᾶς θύμισαν τήν προσπάθεια τοῦ τ. δημάρχου Σαπῶν νά ἀπαντήσει μέ Καρναβάλι στά... 80 χλμ ἀπό τήν Ξάνθη, καί τήν χαρακτήρισαν «γελοία»

Ἄαααα, δέν συμφωνῶ! Ὁ θεσμός ἐκεῖνος ἀπέτυχε γιατί ὁ τότε δήμαρχος δέν βρῆκε ἀκόμα 5-6 ἄτομα σάν κι αὐτόν. Ἂς ἔβρισκε, καί τότε νά βλέπατε τί Καρναβάλι θά 'στηνε. Τί νά 'κανε μόνος του, ἕνας ἦταν...

Στό ρεπορτάζ γιά τήν ἡμερίδα ὑπῆρχε καί ἄλλη ἀβλεψία: Ὁ «δημοσιογράφος» πού χαρακτήρισε «ζῶα» τά πομακόπουλα λέγεται Ταχσίν Ἰλχάν κι ὄχι Μεμέτ Ἰλχάν

Πάντως ἡ φράση δέν τοῦ ξέφυγε. Τήν συνηθίζουν μεταξύ τους - ἔχουμε ἀναφέρει παλιότερα παραδείγματα μέ γραπτά τοῦ Ἀγκά καί τοῦ Ντεντέ γιά *ζῶα* καί *γουρούνια*

Τά προβλήματα ἀπό τίς βροχοπτώσεις δέν ἦταν μόνο στόν Ἕβρο: Γέμισε ὁ τόπος λίμνες, ἐκεῖ ὅπου ἡ αὐθαιρεσία τοῦ ἰδιώτη ἤ ἐργολάβου ὀργιάζει (Κράτος;... Δηλαδή;)

Ἡ κοινοτική ἐπίτροπος Χοῦμπνερ πρός τόν Δ. Παπαδημούλη: «*ἡ Ἑλλάδα δέν ἔχει ἀξιοποιήσει τά κοινοτικά προγράμματα γιά τήν ἀποφυγή πλημμυρῶν στόν Ἕβρο*»

Παρουσίᾳ τῆς προξενικῆς ἡγεσίας ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Συμβουλευτικῆς, Χασάν Χατίπογλου παρέθεσε γεῦμα στούς μειονοτικούς πρώην βουλευτές (24-2)

Παραβρέθηκαν οἱ Ἰμάμογλου, Ροδοπλού, Μουσταφά, Μεχμέτ, Φαϊκογλου, ὁ παράνομος μουφτῆς Σερήφ, οἱ πρόεδροι τῶν παράνομων συλλόγων Τζεμίλογλου καί Σελήμ κι ὁ νόμιμος νομάρχης Γιαννακίδης

Πάντως στό γεῦμα τοῦ Τούρκου Προξένου πρός τιμήν τῶν πρώην προέδρων τῆς Τουρκικῆς Ἕνωσης Ξάνθης ΔΕΝ παρέστη ὁ νομάρχης. (Ἄρρωστος; Ὄχι, δέν τό ξέρω...)

Χάρη στούς ἀρχαιοκάπηλους, ἡ ἀρχαιολογική σκαπάνη ἀποκαλύπτει τήν ρωμαϊκή Κομοτηνή κι ἐπιβεβαιώνει ὅσα ἔγραφε ὁ φίλος καί συνοδίτης Α. Λιάπης (πρό δεκαετίας!) στόν τουριστικό ὁδηγό τοῦ ΜΟΚ γιά τήν ἡλικία τῆς πόλης

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Ξεκινᾶμε σήμερα, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἕνα μεγάλο ἀφιέρωμα στὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ πολιτικὴ καὶ μάλιστα ἐκτάκτως - ἔτσι γιὰ νὰ πρωτοτυπήσουμε - μὲ μαθήματα Θετικῶν Ἐπιστημῶν. Μὲ τὶς Θεωρητικὲς θὰ καταπιαστοῦμε σὲ ἑπόμενο φῦλλο…

Ἀρχίζουμε μὲ τὴν Ἀστρονομία, ποὺ κατ' ἐξοχὴν θυμίζει τὸν χῶρο τῆς πολιτικῆς. Στὸν χῶρο κατ' ἀρχὰς ἐμφανίζονται κατὰ καιροὺς διάφοροι κομῆτες (βουλευτές, ὑπουργοί, λοιποὶ παρατρεχάμενοι) τοὺς ὁποίους, ὡς γνωστόν, ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρωποι τοὺς θεωροῦσαν σκέτη γρουσουζιά. Ὅλοι αὐτοὶ λένε πὼς θὰ ἀναμορφώσουν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ τελικὰ περνᾶνε καὶ φεύγουν (σ.σ. πλὴν τοῦ Μητσοτάκη ποὺ εἶναι πάντα ἐδῶ ἀπὸ τό… 2800 π.Χ). Ἐμφανίζονται ἐπίσης διάττοντες ἀστέρες (ἐργολάβοι, μεγαλοδημοσιογράφοι, λοιπὰ λαμόγια), ποὺ στὴν πραγματικότητα βεβαίως εἶναι ἁπλῶς κάτι κοτρώνια ποὺ λάμπουν καθὼς πυρακτώνονται λόγω τριβῆς κατὰ τὴν εἴσοδό τους στὴν (κομματική) ἀτμόσφαιρα. Οἱ ἀσχολίες τους συχνὰ μοιάζουν μὲ ὑπερκαινοφανεῖς, ἀστέρες δηλαδὴ ποὺ ἐκρήγνυνται καὶ μᾶς ἀφήνουν χρόνους. Τοὺς ἀστέρες αὐτοὺς τοὺς λέμε καὶ σοῦπερ νόβα, ἂν καὶ στὴν προκείμενη περίπτωση ὁ ὅρος σοῦπερ φούσκα εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀκριβέστερος. [Κλασικὸ παράδειγμα τέτοιου ὑπερ(φουσκο)καινοφανοῦς ἦταν βεβαίως πρὸ ἐτῶν τὸ ἄστρο «Σοφοκλέους» στὸν Ἀστερισμὸ τοῦ (Καρεκλο)κενταύρου καὶ κοντὰ στὸν ἀστέρα Proxima Simiti, ποὺ ἐξερράγη τότε καὶ μόνο τὴ λάμψη του εἴδαμε. Ζωὴ σὲ λόγου μας]. Στὰ δημόσια ἔργα πάλι, πέφτουν ἀπίστευτα κονδύλια, στὸ Σῦμπαν ὅμως, ὡς γνωστόν, ὑπάρχουν καὶ μαῦρες τρύπες μὲ τρομακτικὴ βαρύτητα ποὺ ρουφᾶνε τὰ πάντα, ὁπότε μὴν τὰ 'δατε, μὴν τὰ ἀπαντήσατε! Ὅλα αὐτὰ τὰ μελετοῦν ἐμβριθῶς διάφοροι εἰδικοὶ τῆς Θεωρίας τῆς Ἀσχετίλας, ποὺ ἔχουν κατορθώσει μάλιστα μέσα ἀπὸ σκουληκότρυπες νὰ διανύσουν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τεράστιες ἀποστάσεις καὶ νὰ γίνουν μέχρι καὶ ὑπουργοί, ἀπὸ κεῖ ποὺ οὔτε ἡ μάνα τους τοὺς γνώριζε. Τί εἴπατε; Ἂν ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἀστέρων κόκκινοι γίγαντες καὶ λευκοὶ νάνοι; Θὰ σᾶς γελάσω. Ἀπὸ κυανοπράσινους νάνους πάντως, ἄλλο τίποτε…

Περνᾶμε στὴ Βιολογία. Ὁ χῶρος βρίθει μονοκυττάρων ὀργανισμῶν, ποὺ διαθέτουν τὸ IQ ἀμοιβάδας (σ.σ. λοβοτομημένης) καὶ οἱ ὁποῖοι πολλαπλασιάζονται σωρηδὸν μὲ τὴ ἀναπαραγωγικὴ διαδικασία τῆς μίτωσης (ὁπότε βρίσκει ἐφαρμογὴ καὶ ἡ παραφθορὰ τῆς ἀρχαίας ρήσης «ἑνὸς λαμόγιου μύρια ἕπονται»). Γιὰ προεκλογικοὺς λόγους οἱ εἰδικοὶ κάνουν συνεχῆ πειράματα πάνω στὸ DNA (Diorizoume Neous Argomisthous) καὶ γιὰ λόγους πειθαρχίας στὸ RNA (Roufianeuoume kai Narkothetoume Anellipws). Γιὰ τὴν ἴδια τη χώρα βεβαίως ἀδιαφοροῦνε ὅλοι παντελῶς, ἔχοντας προφανῶς προσβληθεῖ ἀπὸ τοὺς ἰοὺς OFOP-OAKM (O,ti Fame, O,ti Pioume - O,ti Arpaxei o Kolos Mas) καὶ ΗΡΚΑ (Heze Psila Ki Agnanteve). Γιὰ τοὺς ἐν λόγῳ ἰούς, ὡς καὶ γιὰ τὸν εὐρύτερο ἰὸ τῆς γρίπης τῶν ἁρπαχτῶν, δὲν ἔχει, ὡς γνωστόν, ἀνακαλυφθεῖ εἰσέτι ἐπαρκὲς ἀντιβιοτικό…

Στὴν Παλαιοντολογία πάλι, γίνεται χαμός. Ξεκινᾶμε ἀπὸ τὴν Ἰουράσσειο Περίοδο, ὁπότε εὐδοκίμησε ὡς γνωστὸν τὸ εἶδος τῶν δεινοσαύρων, ποὺ, παρὰ τὰ θρυλούμενα, δὲν ἐξαφανίστηκε ποτὲ του ὁλοσχερῶς («Ἄααχ! Ὡραῖα χρόνια τότε, Μαρίκα!»). Κάποια ἰδιαίτερα εἴδη δεινοσαύρων παρέμειναν πράγματι ὥς τὶς μέρες μας, μὲ κορυφαίους τούς πρασινοληστόσαυρους, τοὺς γαλαζομιζόσαυρους καὶ τοὺς συνασπιστοπαπαρόσαυρους, ποὺ (ὅσοι πρόλαβαν) στελέχωσαν ὑπουργεῖα καὶ ὑπηρεσίες, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι (αὐτοὶ ποὺ δὲν πρόλαβαν, ἀλλὰ πάντα ἐλπίζουν) βρῆκαν πρὸς τὸ παρὸν στέγη στὰ γραφεῖα τῆς ΓΣΕΕ, τῆς ΟΛΜΕ καὶ τῆς ΑΔΕΔΥ. Στὸν χῶρο ὡστόσο κάνουν θραύση καὶ ὁρισμένα προϊστορικὰ εἴδη ἀνθρώπων ποὺ ἐπίσης ἐπέζησαν, ὅπως ὁ homo anellinistus, ο homo kafrilus, ὁ homo grecylus καὶ ο homo malakoboubourus, ἀπαξάπαντες ἐκλεκτὰ μέλη τῆς εὐρύτερης συνομοταξίας τοῦ homo eksyghronisticus. Εἴπαμε: ὅσα χρόνια κι ἂν περάσουν, μερικὰ εἴδη εἶναι τόσο ἀνθεκτικά, ποὺ δὲν ἐξαφανίζονται μὲ τίποτε...

Ἄντε καὶ νὰ τελειώσουμε μὲ δυὸ σχόλια ἀπὸ Βοτανική, ποὺ ἐπίσης ἔχει τὴν τιμητική της ὡς ἐπιστήμη ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὰ φυτά. Τὰ συγκεκριμένα φυτὰ βεβαίως πάσχουν ἀπὸ ἕναν ἰδιότυπο γεωτροπισμό, ποὺ τὰ ἀναγκάζει νὰ στρέφονται πρὸς τὴ γῆ σὲ μία κλίση ἀπὸ 85º (προϊούσα τσανακογλειφτικὴ ραχίτιδα) ἕως 115º (πλήρης ἐκσυγχρονιστικοεκφυλιστικὴ ὀσφυοκαμψία). Τὸ γεγονὸς βεβαίως αὐτὸ οὐδόλως τὰ ἐμποδίζει νὰ φωτοσυνθέτουν, ἐξ οὗ καὶ τὸ βαθὺ πλούσιο πράσινο χρῶμα τους, ποὺ ὅμως μπορεῖ πολὺ εὔκολα νὰ μεταβάλλεται καὶ σὲ βαθυγάλαζο (μία καὶ οἱ ἐν λόγῳ ὀργανισμοὶ τυγχάνουν ἐξαιρετικὰ προσαρμόσιμοι στὸ περιβάλλον). Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ τὸ γνωστὸ φαινόμενο ποὺ χαρακτηρίζει τὸν χαμαιλέοντα, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἀρκετὰ ἄλλα ζῶα…

Νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι καλύτερα νὰ σταματήσω κάπου ἐδῶ. Γιατί ἔτσι καὶ περάσω καὶ στὴ Ζωολογία, τότε δὲν τὸ βλέπω πιὰ σήμερα νὰ τὸν γλιτώνω τὸν εἰσαγγελέα…

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ